Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XLV
SERIA II
Nr. 12 429

6 PAGINI
50 BANI

SÎMBĂTĂ
20 MAI
1989

Construcții moderne în municipiul Satu Mare

Sub președinția tovarășului Nicolae Ceaușescu

ȘEDINȚA COMITETULUI POLITIC EXECUTIV AL C.C. AL P.C.R.

Sub președinția tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, a avut loc, vineri, 19 mai, ședința Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R.

În prima parte a ședinței, Comitetul Politic Executiv a examinat și aprobat RAPORTUL CU PRIVIRE LA RECALCULAREA PREȚURILOR DE PRODUCȚIE ÎN INDUSTRIE. S-a subliniat că măsurile adoptate în scopul rentabilizării întregii activități economice au dus la încadrarea marii majorități a produselor, din toate sectoarele de activitate, în limitele prevăzute pentru costurile de producție – la unele realizîndu-se chiar rentabilități mai mari decît cele prevăzute –, ceea ce demonstrează justețea și eficiența acestor măsuri. Totodată, s-a relevat că a mai rămas un număr de 24 de produse și de activități în domeniul serviciilor la care continuă să se înregistreze pierderi.

Pornind de la această situație, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a cerut guvernului, ministerelor, ca, pînă la 25 mai, să prezinte soluții pentru îmbunătățirea în continuare a rentabilității tuturor produselor și activităților, astfel încît pînă la sfîrșitul semestrului I al acestui an să nu mai existe nici un produs și nici o întreprindere care să lucreze cu pierderi. O atenție deosebită trebuie acordată, în acest scop, reducerii cheltuielilor și, în primul rînd, a consumurilor materiale și de energie, creșterii productivității muncii, respectării stricte a normelor de personal. Nu se poate admite – a subliniat secretarul general al partidului – nici un fel de creștere a prețurilor. Problema care se pune este să se realizeze o reducere continuă a costurilor de producție, aceasta constituind calea hotărîtoare pentru dezvoltarea economico-socială a țării, pentru asigurarea stabilității economice, sporirii rentabilității și eficienței, creșterii venitului național și a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Comitetul Politic Executiv a analizat, de asemenea, RAPORTUL CU PRIVIRE LA PREȚURILE EXTERNE ȘI CURSURILE DE REVENIRE PE ANUL 1989.

Examinîndu-se raportul supus dezbaterii, s-a indicat să se acționeze cu toată fermitatea pentru respectarea normelor legale în acest domeniu, pentru îmbunătățirea și încadrarea în cursurile de revenire prevăzute în plan. În acest scop, s-a subliniat necesitatea de a se asigura realizarea în bune condiții a activității de comerț exterior – îndeosebi a exportului – și sporirea eficienței sale economice. S-a cerut ministerelor ca, pînă la 25 mai, să prezinte un program de măsuri care să ducă la îmbunătățirea, încă din acest an, a situației în acest domeniu, prin valorificarea superioară a produselor la export, creșterea calității și a competitivității mărfurilor românești pe piața externă.

În continuare, Comitetul Politic Executiv a dezbătut RAPORTUL PRIVIND UTILIZAREA MAȘINILOR, UTILAJELOR ȘI INSTALAȚIILOR DIN INDUSTRIE, CONSTRUCȚII ȘI TRANSPORTURI, ÎN TRIMESTRUL I 1989.

Din datele prezentate rezultă că, în primul trimestru, s-au înregistrat în unele sectoare indici de utilizare superiori celor realizați în aceeași perioadă a anului trecut. Cu toate acestea, au continuat să se manifeste o serie de neajunsuri, care au făcut ca în unele întreprinderi, centrale și ministere rezultatele să nu se situeze la nivelul planului.

Comitetul Politic Executiv a cerut guvernului, organelor economice centrale, tuturor unităților industriale să ia, în continuare, măsuri hotărîte pentru a asigura folosirea cu maximum de randament a mașinilor, utilajelor și instalațiilor din dotare, efectuarea, la timp și de calitate, a reparațiilor capitale, a reviziilor generale și modernizarea fondurilor fixe în vederea desfășurării corespunzătoare a întregii activități de producție.

Pornind de la faptul că există un important număr de mașini și utilaje nepuse în producție, Comitetul Politic Executiv a cerut guvernului ca, în termen de o lună, să prezinte un program de măsuri concrete privind lichidarea stocurilor de utilaje și mașini nefolosite, prin utilizarea acestora în unitățile respective sau în alte întreprinderi, în funcție de cerințele producției.

Comitetul Politic Executiv a analizat PROGRAMUL DE MĂSURI PENTRU ASIGURAREA DESFĂȘURĂRII ÎN BUNE CONDIȚII A CAMPANIEI AGRICOLE DE VARĂ.

Aprobînd măsurile propuse, Comitetul Politic Executiv a indicat organelor și organizațiilor de partid, organelor agricole centrale și locale, consiliilor populare, tuturor unităților agricole ca, printr-o organizare exemplară a lucrărilor, prin întărirea ordinii și disciplinei, să asigure efectuarea, într-un timp scurt și fără pierderi, a campaniei de recoltare a cerealelor păioase și a celorlalte culturi de vară. S-a stabilit ca recoltarea orzului și orzoaicei să se facă în 3–4 zile, a grîului în 7–8 zile, iar a inului pentru ulei în 4 zile. Odată cu executarea lucrărilor de recoltat, se va acționa pentru eliberarea terenului de paie, pentru pregătirea patului germinativ și însămînțarea culturilor duble și succesive pe întreaga suprafață prevăzută.

Comitetul Politic Executiv a arătat că efectuarea la timp și de bună calitate a lucrărilor de sezon impune mobilizarea largă a tuturor cooperatorilor, mecanizatorilor, a tuturor locuitorilor de la sate la stringerea, fără pierderi, transportarea și depozitarea în bune condiții a întregii recolte. Concomitent cu recoltarea culturilor de vară trebuie să se asigure însămînțarea culturilor duble, executarea lucrărilor de întreținere la plantele prășitoare și la legume, a udărilor, stringerea furajelor, transportul și administrarea îngrășămintelor organice și chimice, a amendamentelor, scarificarea și realizarea arăturilor adînci de vară.

Comitetul Politic Executiv a subliniat obligațiile și răspunderile deosebite ce revin, potrivit legii, tuturor organelor agricole centrale și locale, unităților de stat și cooperatiste, consiliilor populare, în organizarea și buna desfășurare a activității de stringere și depozitare corespunzătoare a întregii recolte.

Comitetul Politic Executiv a dezbătut, de asemenea, RAPORTUL PRIVIND BALANȚA FONDULUI FUNCIAR LA 31 DECEMBRIE 1988, COMPARATIV CU ANUL 1987, ȘI MĂSURILE CE TREBUIE LUATE PENTRU REALIZAREA SUPRAFEȚELOR AGRICOLE ȘI ARABILE PREVĂZUTE ÎN PLANUL NAȚIONAL UNIC DE DEZVOLTARE ECONOMICO-SOCIALĂ A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA PE ANUL 1989.

S-a constatat că, datorită măsurilor luate, suprafața agricolă a continuat să crească prin amenajarea și aducerea în circuitul productiv a unor terenuri care nu au mai fost folosite în producția agricolă. Cu toate acestea, au continuat să existe cazuri de încălcare a prevederilor legale privind folosirea fondului funciar, prin scoaterea nejustificată a unor terenuri din circuitul agricol.

Avînd în vedere această situație, precum și importantele creșteri ale suprafețelor agricole și arabile prevăzute pentru acest an, Comitetul Politic Executiv a cerut Ministerului Agriculturii, celorlalte organe agricole, consiliilor populare să acționeze cu întreaga răspundere pentru a nu se mai admite scoaterea nici unei suprafețe de teren din circuitul agricol și respectarea cu strictețe a prevederilor legii privind folosirea cît mai judicioasă, cu eficiență economică maximă, a fondului funciar.

Comitetul Politic Executiv a examinat, apoi, RAPORTUL REFERITOR LA UNELE ABATERI SĂVÎRȘITE ÎN UNITĂȚI AGRICOLE DE STAT ȘI COOPERATISTE CARE AU PROVOCAT PAGUBE ÎN SECTORUL ZOOTEHNIC.

În raport se arată că, în prima decadă a lunii mai, în unele unități agricole din județele Brașov, Sălaj, Giurgiu, Satu Mare, Dolj, Bihor, Cluj, Teleorman, Harghita și Caraș-Severin, datorită unor neglijențe grave manifestate de specialiști și cadre de conducere privind respectarea riguroasă a normelor și prevederilor referitoare la buna întreținere și furajare a animalelor, au fost provocate prejudicii avutului obștesc, înregistrîndu-se unele pierderi de efective, prin sacrificarea de necesitate a acestora. Aceste acte grave de neglijență și lipsă de răspundere au fost puse în discuția adunărilor generale ale oamenilor muncii și cooperatorilor din unitățile respective, care au criticat cu severitate abaterile săvîrșite și au cerut sancționarea, conform legii, a celor ce se fac vinovați de pierderea unui număr important de animale.

Comitetul Politic Executiv a subliniat justețea acestor măsuri și a cerut ca, pe baza atribuțiilor ce revin organismelor democrației noastre muncitorești revoluționare, orice asemenea acte de neglijență și lipsă de răspundere, care dăunează avutului obștesc – atît din agricultură, cît și din industrie și din alte domenii de activitate – să fie larg dezbătute în consiliile oamenilor muncii, în adunările generale ale proprietarilor, producătorilor și beneficiarilor, iar măsurile de tragere la răspundere a celor ce se fac vinovați să fie aduse la cunoștința opiniei publice prin publicarea lor în presă și la radioteleviziune. S-a cerut să se acționeze cu toată fermitatea pentru ca, în fiecare unitate, la fiecare loc de muncă, să se introducă un înalt spirit de ordine și disciplină, de răspundere față de bunul mers al producției, față de păstrarea și buna gospodărire a avutului obștesc, pentru dezvoltarea și întărirea proprietății socialiste, baza creșterii bunăstării materiale și spirituale a întregului popor.

În cadrul ședinței a fost prezentată o INFORMARE ÎN LEGĂTURĂ CU VIZITA PRIETENEASCĂ DE LUCRU EFECTUATĂ DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU, SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, ÎN REPUBLICA SOCIALISTĂ CEHOSLOVACĂ LA INVITAȚIA COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN CEHOSLOVACIA.

Comitetul Politic Executiv a dat o deosebită apreciere rezultatelor rodnice ale vizitei, ale convorbirilor purtate de tovarășul Nicolae Ceaușescu cu tovarășul Milos Jakes, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, și tovarășul Gustav Husak, președintele Republicii Socialiste Cehoslovace, noul dialog la nivel înalt deschizînd perspectiva dezvoltării și mai intense a relațiilor tradiționale de prietenie și colaborare dintre partidele, țările și popoarele noastre, în interesul reciproc, al cauzei generale a socialismului, progresului și păcii în lume.

A fost subliniată însemnătatea concluziilor comune la care s-a ajuns, în cursul convorbirilor, cu privire la întărirea și mai puternică a conlucrării româno-cehoslovace pe plan politic, economic, tehnico-științific, cultural și în alte sfere de activitate. În acest sens, s-a relevat importanța măsurilor stabilite pentru extinderea cooperării și specializării în producție în diferite domenii, sporirea mai accentuată a schimburilor de mărfuri, corespunzător prevederilor Programului de lungă durată privind dezvoltarea colaborării economice și tehnico-științifice pînă în anul 2000, precum și potențialului economic în continuă creștere al României și Cehoslovaciei.

S-a reliefat cu satisfacție că, în timpul dialogului la nivel înalt, a fost exprimată voința comună de a intensifica conlucrarea dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist din Cehoslovacia, care are un rol determinant în dezvoltarea generală a prieteniei și colaborării dintre cele două țări și popoare.

Comitetul Politic Executiv a evidențiat semnificația deosebită a schimbului de păreri pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu le-a avut cu tovarășul Milos Jakes și tovarășul Gustav Husak și a concluziilor comune la care s-a ajuns într-o serie de probleme principiale privind construirea socialismului, rolul partidelor comuniste și al statelor socialiste în procesul edificării noii orînduiri, necesitatea întăririi continue a proprietății socialiste, a promovării ferme a principiilor socialismului științific în întreaga operă de transformare revoluționară a societății.

S-a apreciat faptul că, în cadrul convorbirilor, a fost reafirmată hotărîrea Partidului Comunist Român și Partidului Comunist din Cehoslovacia, a Republicii Socialiste România și Republicii Socialiste Cehoslovace de a acționa, împreună cu celelalte țări socialiste, cu toate forțele progresiste, democratice, realiste de pretutindeni pentru întărirea securității, încrederii și cooperării în Europa, asigurarea păcii și realizarea dezarmării, pentru edificarea unei lumi mai bune și mai drepte, în care toate națiunile să-și poată concentra eforturile creatoare în direcția dezvoltării libere, independente, pe calea progresului economic și social.

Aprobînd rezultatele vizitei, Comitetul Politic Executiv a cerut guvernului, ministerelor, celorlalte organe centrale să ia măsurile ce se impun în vederea transpunerii neabătute în viață a înțelegerilor convenite la nivel înalt, ce conferă dimensiuni tot mai largi și un conținut tot mai bogat relațiilor româno-cehoslovace, pe toate planurile.

În cadrul ședinței Comitetului Politic Executiv, referindu-se la unele probleme ale vieții internaționale, tovarășul Nicolae Ceaușescu a salutat recenta înțelegere dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză privind normalizarea relațiilor pe linie de partid și de stat, subliniind că aceasta corespunde politicii dintotdeauna a partidului nostru, care s-a pronunțat pentru depășirea divergențelor, pentru o colaborare pe principii de egalitate între toate țările socialiste, între partidele comuniste și muncitorești, ca o cerință esențială a creșterii forței socialismului, a întăririi colaborării și păcii în întreaga lume.

De asemenea, avînd în vedere că, la sfîrșitul acestei luni, N.A.T.O. și-a propus să discute problema modernizării armelor tactice și a rachetelor nucleare cu rază scurtă de acțiune, tovarășul Nicolae Ceaușescu a reafirmat poziția României, care se pronunță ferm împotriva modernizării acestor arme. Este necesar ca N.A.T.O. să renunțe la orice hotărîri și măsuri privind modernizarea și dezvoltarea armelor nucleare cu rază scurtă de acțiune și tactice. În general, este necesar să se acționeze cu fermitate pentru începerea tratativelor în scopul eliminării definitive a acestor arme și pentru realizarea unui acord de reducere cu circa 50 la sută a armelor nucleare strategice, pentru încetarea experiențelor cu arma nucleară, pentru eliminarea completă, pînă în anul 2000, a tuturor armelor nucleare, aceasta fiind singura cale pentru supraviețuirea omenirii, pentru existența vieții pe planeta noastră.

România este hotărîtă să conlucreze activ cu țările socialiste, cu toate popoarele și forțele iubitoare de pace, pentru a aduce întreaga sa contribuție la cauza dezarmării – problema fundamentală a prezentului și viitorului întregii omeniri.

Comitetul Politic Executiv a soluționat, de asemenea, probleme curente ale activității de partid și de stat.

Opera social-politică și filosofică a tovarășului Nicolae Ceaușescu, strălucită contribuție la dezvoltarea teoriei și practicii revoluționare, magistrală călăuză în acțiune pentru partid, pentru tînăra generație, pentru întregul nostru popor

Exigențe majore în activitatea de educare comunistă, revoluționară a tinerei generații

Parte inseparabilă a strategiei generale a partidului nostru de dezvoltare multilaterală a României socialiste, edificarea conștiinței socialiste și formarea personalității umane de tip nou, iar în acest cadru educarea comunistă revoluționară a tinerei generații, se constituie într-o componentă esențială ce are, în actuala etapă, un rol de cea mai mare însemnătate în realizarea obiectivelor strategice formulate de Programul partidului, de documentele Congresului al XIII-lea și ale Conferinței Naționale ale partidului, pentru transpunerea în viață a prețioaselor indicații și orientări trasate cu clarviziune pentru destinele României moderne și viitoare de către geniala și tatăl, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la recenta plenară a C.C. al P.C.R.

Concepția de ansamblu privind locul și rolul tineretului în societate, avînd în centrul său teza de o inestimabilă valoare teoretică și practică potrivit căreia tînăra generație reprezintă o puternică forță socială a dezvoltării multilaterale a țării noastre, determină ca obiectiv primordial al activității Uniunii Tineretului Comunist educarea comunistă, revoluționară, prin muncă și pentru muncă, formarea multilaterală a generațiilor tinere ale României. Într-o asemenea perspectivă, relevînd menirea fundamentală a organizației revoluționare a tinerei generații, tovarășul Nicolae Ceaușescu afirma: **„Uniunea Tineretului Comunist trebuie să lucreze astfel încît să constituie cadrul organizat pentru punerea în valoare a tuturor calităților tinerei generații, să constituie cea mai înaltă școală de educare revoluționară a tineretului și, totodată, organizatorul și conducătorul tineretului în lupta și munca de dezvoltare socialistă a patriei".**

În centrul activității de educare comunistă, revoluționară a tinerei generații, Uniunea Tineretului Comunist, sub conducerea partidului, situează ca obiectiv permanent însușirea concepției materialist-dialectice și istorice, a principiilor socialismului științific, în expresia creatoare, conferită lor, de Partidul Comunist Român în Programul de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, în Programul ideologic al partidului, în documentele Congresului al XIII-lea și ale Conferinței Naționale ale partidului. În acest cadru se urmărește formarea unei concepții înaintate, materialist-dialectice și istorice despre lume și viață, formarea unor convingeri ferme, a unor comportamente sociale proprii societății socialiste, întreaga activitate a Uniunii Tineretului Comunist fiind concentrată spre dezvoltarea la tineri a responsabilităților ce le revin față de popor și țară, a sentimentelor de profundă gratitudine față de grija cu care tînăra generație este înconjurată de partid, de secretarul său general, de întreaga societate, tinerii fiind chemați să răspundă prin fapte minunatelor condiții de formare și afirmare ce le sînt oferite pentru a se împlini ca oameni, cetățeni demni ai României socialiste, luptători devotați pentru cauza socialismului și comunismului în patria noastră.

În acest sens, învățămîntul politico-ideologic al U.T.C. deține un loc prioritar, fiind menit să asigure un cadru optim de cuprindere a tinerilor în activitățile de însușire sistematică a concepției noastre revoluționare despre lume și viață, a politicii interne și externe a partidului și statului nostru, prin intermediul său dezbătîndu-se în profunzime sarcinile încredințate tinerei generații prin hotărîrile și documentele de partid, din orientările și indicațiile secretarului general, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Între caracteristicile esențiale ale învățămîntului politico-ideologic al U.T.C., desfășurat sub directa conducere a organelor și organizațiilor de partid, se reliefează în primul rînd faptul că această formă educațională asigură tinerilor cunoașterea problemelor de fond ale materialismului dialectic și istoric, a concepției partidului, a secretarului său general, referitoare la stadiul actual și perspectiva făuririi societății comuniste. În același timp, învățămîntul politico-ideologic al U.T.C. are drept caracteristică, de asemenea esențială, deschiderea spre dialog, faptul că asigură participarea deschisă, activă a tinerilor la dezbaterea unor probleme fundamentale pentru societatea noastră, atît în privința aspectelor teoretice, cît și practice, cu aplicabilitate directă la sarcinile concrete de muncă, la problemele cu care

(Continuare în pag. a V-a)

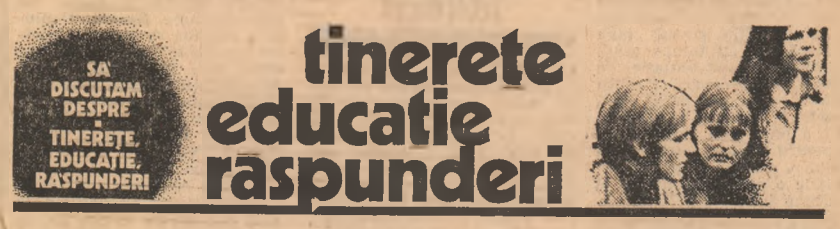

PAGINA A 2-A

REPORTER ÎN ACTUALITATEA CULTURALĂ

La Galați, a XI-a ediție a „Baladelor Dunării"

PAGINA A 3-A

Calitate, ritm și exigență în îndeplinirea tuturor indicatorilor de plan

REZULTATE SPECTACULOASE

Să fi fost prin vremea marii crize economice din deceniul al patrulea sau nu cu mult după aceea, cînd două fabrici textile luau ființă succesiv. Prima, așezată pe la marginea Bucureștiului, în cartierul ce avea să se cheme Balta Albă, se numea „Industria plușului" și dorea să obțină monopolul în acest produs. Cea de-a doua, plasată ceva mai central, pe lîngă Soseaua Viilor, cu un nume fără prea mare rezonanță, era mai curînd o țesătorie și se specializase în fibre care conveneau de minune „Industriei plușului". Deși la epoca respectivă orice investiție se dovedea riscantă, se pare că acționarii au fost destul de întreprinzători. Revenit la modă după o lungă eclipsă, plușul rămînea un material de lux, piața pentru un asemenea produs conturîndu-se destul de îngustă. Totuși, afacerile au mers neașteptat de bine. Așa se face că proprietarii au ridicat două fabrici nu prea arătoase, dar funcționale și trainice, care au rămas în picioare pînă azi. Desigur, patronii nu s-au gîndit că muncitorii ar fi vreodată în stare să le cumpere marfa, dar fabricile asigurau de lucru la cîteva sute de oameni, ceea ce era important. Cu puțin timp înainte de război, cele două unități s-au comasat sub denumirea de „Țesătoriile Reunite", firmă ce există și în prezent și se bucură de anumită faimă în domeniu.

Modernizarea – la temelia înaltei performanțe

Interesant mi s-a părut cum o întreprindere care funcționează de aproape 60 de ani în aceleași spații a ajuns la rezultatele spectaculoase de azi, fără a se extinde, fără investiții masive și, mai ales, fără creșterea forței de muncă. Unul din secrete ar consta în stabilitatea și unitatea extraordinară a colectivului de aici. Practic, cine a intrat la „Țesătoriile Reunite" aici s-a format, a cîștigat experiență, a avansat, a ieșit sau va ieși la pensie. Să fi fost nostalgia bătrînelor ziduri, apropierea de mașinile excentrice sau, de bună seamă, o chemare intimă a conștiinței spre lucrul exemplar împlinit? Pentru că, în mod paradoxal, deși industria textilă a fost printre primele din lume pornite pe calea mecanizării, acest proces nu a păstrat ritmul din alte sectoare.

De pildă, Gheorghe Stere, acum maistru coordonator la vopsitorie, a venit în întreprindere pe cînd avea 15 ani, în urma absolvirii unei școli profesionale. Chiar dacă nu s-ar putea spune că e un om în vîrstă, părul ușor albit pe la tîmple îl deconspiră. El a apucat vremea cînd firele erau vopsite în căzi de lemn pe spallere și întoarse cu mîna. Atmosfera era atît de încinsă, încît de la un metru nu se vedea nimic din cauza aburului. Gheorghe Stere a participat la montarea noilor utilaje și ca principal beneficiar al lor a venit cu propuneri și contribuții. Bunăoară, cuvele de vopsit aveau capace de inox, manevrate printr-un sistem de contragreutăți. Deschiderea lor nu numai că era greoaie, dar nici nu permitea urmărirea fluxului tehnologic. Înlocuirea capacelor cu unele de sticlă a permis un control mai bun al operației, cu efecte benefice în reducerea consumului de colo-

(Continuare în pag. a IV-a)

Reperele actualității agricole

A FI CU ADEVĂRAT PASIONAT DE CEEA CE FACI

În zona orașului Cîmpulung Muscel preocupările agricultorilor sînt legate în special de pomicultură și creșterea animalelor, două îndeletniciri care, ținînd cont de conformația locului, sînt aici la ele acasă. Și într-o privință, și-n alta, e nevoie de oameni cu multă pricepere, iar muscelenii sînt, fără nici o îndoială, astfel de oameni. Pomicultura și creșterea animalelor constituie pentru ei activități tradiționale, știința practicării lor fiind deprinsă în urma unei experiențe îndelungate, iar în ultimii ani și din cărți. Cadrele cu pregătire de specialitate au devenit azi o prezență firească în cadrul fermelor de profil ale unităților agricole din această frumoasă și străveche parte de țară. În atari condiții, care înseamnă împletirea armonioasă a cunoștințelor izvorîte din practica de zi cu zi cu cele însușite pe băncile școlii, e de așteptat ca rezultatele obținute să fie la un nivel cît mai ridicat. Și de regulă așa se întîmplă. Întîmplîndu-se așa, e de la sine înțeles că dragostea oamenilor pentru ceea ce fac funcționează și trebuie să funcționeze, dacă ne este îngăduită expresia, ireproșabil. Ne-am convins de acest lucru poposind zilele trecute în două unități agricole aflate în perimetrul amintit.

Ne-am oprit mai întîi la Cooperativa Agricolă de Producție Capul Piscului, unde, însoțiți de președintele Nicolae Soare, am constatat că livezile sînt pline și de rod și de oameni. E necesar, ne-a precizat președintele, ca plantațiile de pomi să fie supravegheate în permanență. Pentru a rodi pomul trebuie să-l simtă mereu pe om aproape de el. Nu e o simplă vorbă, ci un adevăr verificat de practică. El este valabil și în cazul animalelor. De pildă, cine crește oi și nu stă ceas de ceas

(Continuare în pag. a IV-a)

Flacăra nestinsă a romantismului revoluționar

BUNĂ DIMINEAȚA, BRIGADIERI!

Prima oră a dimineții în Gara de Nord, cu obișnuita forfotă a acestei mari porți a Capitalei. Trenuri care vin, trenuri care pleacă. Arhicunoscutul semnal la stația de amplificare și vocea care anunță în megafoane sosirea garniturii de Satu Mare. Călători, bagaje. Deodată, peronul se umple de tinerețe. Un grup masiv de băieți înaintează către ieșire. Sînt elevi, viitorii brigadieri de la Șantierul Național al Tineretului Canal Dunăre-București. Dacă nu ar fi seriozitatea zugrăvită pe chipurile lor juvenile, ai zice că sînt într-o excursie. Nu lipsește nici chitara. Mai în glumă, mai în serios, se încolonează pentru ieșire și îmbarcarea în autobuzele care-i așteaptă. Constantin Marin, elev la Liceul Agroindustrial Negrești Oaș, comandantul brigăzii nr. 1, ne spune: „Am venit hotărîți să ne facem datoria de tineri, de cetățeni ai României socialiste. Sîntem mîndri că putem participa direct, cu puterea minții și a brațului, la edificarea acestei mari opere constructive a poporului nostru, nouă cetățenie a Epocii Nicolae Ceaușescu. Pot să vă spun că nu mergem în necunoscut acum: despre acest șantier am aflat destule lucruri chiar acum, cînd încă nu am călcat în el. Știm și despre amploarea lucrărilor ce se execută acolo, știm despre complexitatea lor, dar mai știm, lucru foarte important, că aici s-a durat o frumoasă tradiție a muncii pentru țară, o tradiție pe care și noi, cu fantele noastre, dorim să o îmbogățim. Este legămîntul nostru de inimă și conștiință pe care îl facem acum, la început de drum".

Gheorghe Fanea, elev la Liceul Industrial din Negrești Oaș, cu glasul tremurat de oboseala drumului de o noapte cu trenul, dar și de această primă întîlnire cu Capitala, ne declară: „Acum, cînd devenim brigadieri, cînd îmbrăcăm și noi tradiționalele salopete albastre cu ecuson, vă pot spune că trăim unul dintre momentele cele mai importante, cele mai încărcate de semnificații din viața noastră de tineri. Vara trecută am văzut la televizor imagini de la sărbătoarea brigadierilor și am fost impresionat de forța acestui puternic detașament revoluționar, de lucrurile minunate pe care este capabil să le clădească. Acum facem și noi parte din această forță, sîntem și noi chemați să participăm direct la construcția unuia dintre cele mai mari obiective economice ale patriei. Folosind din plin cunoștințele acumulate la orele de curs, învățînd lucrurile noi fără de care nu poți fi un adevărat brigadier, sînt convins că ne vom face exemplar datoria, așa cum și-au făcut-o și colegii noștri pe care-i înlocuim. Să ne punem semnăturile pe albia acestui curs de apă ce va face din București un port, iată o șansă unică oferită de partid, de secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de afirmare a noastră, increderea la înălțimea căreia vrem să ne situăm prin rezultatele muncii ce o vom depune aici".

Așadar, la chemarea patriei, a partidului, tînăra generație răspunde încă o dată „prezent". Optimism, încredere în forțele proprii, dar și multă, foarte multă candoare, atribute ale tinereții. Tovarășul Ștefan Soos, comandantul adjunct al Șantierului Național al Tineretului Canal Dunăre-București, prezent și el în gară la această oră matinală pentru a-i întîmpina pe noii brigadieri, ne relatează: „Școala șantierului își primește noii elevi. Pentru două luni ei vor participa la un curs deosebit: lecția de patriotism, predată direct, ei fiind în același timp și profesori și învățăcei. O lecție care nu se uită toată viața! La absolvire, vă asigur, vor fi mai maturi și mai disciplinați, vor ști ce înseamnă să ai o răspundere, să duci la bun sfîrșit o sarcină încredințată. Comandamentul șantierului a luat toate măsurile organizatorice care se impuneau pentru ca activitatea lor să se desfășoare în cele mai bune condiții. Rămîne acum să colaborăm fructuos, pentru ca ei să-și respecte angajamentele asumate. Și sînt sigur că și le vor respecta! Aceasta este regula șantierului, pe care sînt convins că o vor învăța repede".

S. OVIDIU

PROBA DE ÎNȚELEPCIUNE

Unul din podurile rulante monogrindă din secția mecanică grea a Întreprinderii de Utilaj Metalurgic Buzău își continua în dimineața aceea cursa conform programării primite de la sol. Structuri uriașe aveau o liniștitoare nevoie de subansamble pentru executarea unor comenzi. Hala freamătă de la un capăt la altul, atmosfera fiind „incendiată" la intervale neregulate de flăcările aparatelor de sudură. Zgomotele sînt dirijate parcă numai spre cei care trebuie să le intercepteze. La un moment dat, sarpele suspendat își întrerupe cursa. Meșterul încearcă la tindul lui alte variante. Inutil. Colosul nu dă nici un semn de viață. Se întoarce spre unul din oamenii din apropiere și-i spune: „Mergi la maistrul Breatu. Cel de la electricieni. Să-l trimită pe Aronescu". Omul se îndepărtează în grabă.

Am asistat cu totul întîmplător la această secvență pentru că inițial rostul meu în uzină era cu totul altul. Dar n-am rezistat tentației de a vedea ce urmează. Replica meșterului mi s-a părut prea categorică. Din cei 14 electricieni a optat din capul locului pentru unul anume. Era ca și cum o clasă s-ar fi împotmolit la o problemă dificilă și în ultimă instanță se apela la ajutorul unui matematician în pantaloni scurți, dar deja recunoscut ca o autoritate printre colegi.

Între timp se apropie de utilaj un tînăr potrivit de statură, cu ochii limpezi, luminoși. Fața îi este destinsă. Din ziua de lucru nu s-au scurs decît două ore. Întreaga lui ființă emană optimism. Unul din acei oameni pe care, de la prima vedere, îți-i dorești prieteni. Ne salută și urcă pe utilaj. Îl consultă. Apoi, către ceilalți, pe un ton liniștitor. „Se pare că e vorba de schimbat un contactor. În maximum o jumătate de oră își va relua cursa". În timp ce electricianul își vede de treburile lui, îl abordez pe Vasile Apostu, secretarul comitetului U.T.C., care mă însoțește. „E chiar atît de priceput Gheorghe Aronescu?" „Ca el sînt mulți. Numai că la Aronescu pregătirea profesională e dublată de bun simț. Și, știți și dumneavoastră cum e, te simți mult mai puternic lîngă un om care-ți înțelege necazul decît lîngă unul pe care nu-l interesează decît, să zicem, cum a fost executat filetul la o piuliță. A sări în sprijinul oamenilor e tot o dovadă de curaj, într-un fel spus, o formă superioară a bunului simț".

Principalul educator — munca

Gheorghe Aronescu se ține de cuvînt. Într-o jumătate de oră, podul rulant își reia cursa. Îl las să-l urmărească un timp, apoi îl provoc: „Să începem discuția fără ocolișuri inutile". „Nici n-ar fi timp de așa ceva! Ce probleme sînt?" „Dumneavoastră". „Eu?!" „Adică, mă interesează cum ați ajuns să fiți socotit un om de nădejde?" „Ah, nu sînt singurul. Dar, dacă-i musai! În '73 am absolvit profesionala. De atunci lucrez în această întreprindere". „Dar nu singurul". „Firește". „De unde atîta siguranță?" „Din respectul pentru om și pentru meserie. Nimic nu trebuie făcut în viață de mintuială. Încrederea celor din jurul tău nu ți-o poți cîștiga decît prin muncă cinstită".

N-apucă să termine. E solicitat în altă parte. Rămîn cu cițiva dintre colegii lui, și aflu că de la vîrsta de 11 ani a rămas fără tată, el fiind cel mai mic din cei 5 copii. De la părintele lui, sondor în bazinul petrolifer Berca, a deprins disciplina muncii, rigoarea, bunul simț. Măsura omului o dau vorbele și faptele. Și-a ajutat mama în gospodărie. A învățat și a devenit electrician. În rest, alte evenimente în viața lui nu rețin atenția. Meseria și familia! Pentru că Nela și Gheorghe Aronescu au, la 24 și respectiv 24 de ani, trei copii, Daniela, elevă în clasa a douăa; Anamaria, de 6 ani, la grădiniță; și mezinul, Dumitru-Laurențiu. Toți trei cresc alături de părinți în cultul muncii și al adevărului. În clasa întîi, Daniela a luat premiul al II-lea, iar acum se bate pentru primul loc. Își găsește timp să-și ajute mama în gospodărie pentru că Nela Aronescu este operator chimist la secția de mase plastice Beceni. Daniela a deprins și arta cusăturilor naționale, a modelelor specifice Văii Slănicului. „Încă de mic copilul trebuie să simtă el singur pămîntul sub picioare, îmi spunea Gheorghe Aronescu. În funcție de vîrstă, fiecare trebuie să se simtă util. Numai așa poate deprinde marile înțelesuri ale vieții".

Ta-ai așteptă ca vorbele de mai sus să fie rostite de un bătrîn sau de un dascăl, de la nivelul catedrei. Dar, prin munca și exemplul lui, Gheorghe Aronescu poate fi socotit, la urma urmei, un dascăl. Rostuindu-și cu înțelepciune fiecare zi, el știe să-și crească demn și curat copiii, pregătindu-i pentru marile confruntări ale vieții. Un adevăr pe care Gheorghe Aronescu îl spune celor ce muncesc și trăiesc alături de el ori de cîte ori i se ivește prilejul.

D.I. DINCA

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

tinerețe educație răspunderi

Destine ce urmează să se despartă?

Zilele trecute ne-a căutat la redacție un om trecut de cincizeci de ani, îmbrăcat modest, dar curat, care ne-a impresionat prin tristețea ce-o avea zugrăvită pe chip. Ochii lui întrebau parcă: „Eu ce să mă mai fac acum, unde să mă mai duc?" Ne-a spus că este din Ploiești, că are un mare necaz în familie și că ne roagă să-l ajutăm în vreun fel, că el nu mai știe pe unde să umble și la care ușă să bată. „Care-i necazul?" „Copiii. Am patru copii", spune cu un oftat, un glas din care a dispărut bucuria părintelui. Apoi, fără o vorbă, scoate din buzunar un dreptunghi de hîrtie semnat și parafat, începînd brusc să plîngă. Un om trecut de cincizeci de ani care, atunci cînd vorbește despre copiii săi, plînge trist și arată certificate medico-legale. „Certificat medico-legal nr. 4 428 din 1988, luna XI, ziua 23. Grigore Mircea în calitate de medic legist, examinînd la data de 1988 luna XI, ziua 23 pe Ardeleanu Nicolae, etate de 52 de ani, domiciliat în jud. Prahova, localitatea Ploiești, str. Mihai Bravu, Bloc 45/17 constat: a fost victima unei agresiuni în 22.XI.1988. Pe fața internă a obrazului stîng și comisura bucală stîngă, o zonă echimotică violacee de 3×2 cm pe fond moderat, centrală și o plagă de 1×0,2 cm acoperită cu depozit albicios. Acuză cefalee și algii toracice. Concluzii: prezintă leziuni care pot data din 22.XI.1988. Ele au putut fi produse prin loviri cu corp dur pentru care necesită 5—6 (cinci-șase) zile îngrijire medicală de la producere".

Promitem că vom merge la Ploiești. „Cînd vă putem găsi acasă?" „După orele de program, în fiecare zi, fără nici o excepție".

TATAL

„La noi în familie este o situație mai deosebită. Soția mea suferă de o boală incurabilă, pentru care a fost pensionată în urmă cu șapte ani. De atunci, pentru copii, eu am fost și mamă și tată. Eu am spălat, eu am călcat, eu am făcut curat prin casă. N-am avut pretenția să mă ajute cu nimic. Un tată nu trebuie să aibă pretenții de la copiii săi. Și care mi-a fost răsplata?" Privește din nou certificatul medico-legal întins pe masă și izbucnește iarăși în plîns. „Bătatul cel mare, Silviu Costin, este acum student la Institutul de Petrol și Gaze de la noi, din Ploiești. Anul I l-a făcut la zi. După aceea, nemaiavînd mijloace financiare, a trecut la seral. Am crezut că o să am un ajutor de la el. Era acum om mare, înțelegea greutățile noastre. Eu sînt tehnician. Am o retribuție de 3 000 de lei. Numai eu știu cum am drămuit în acești ani banii ca să ne ajungă. El însă nu a vrut să dea nici un ban în casă. Umblă jerchez, vine doar să mănînce și să doarmă. În rest..." „El este cel care v-a lovit?" „Nu. El doar mă înjură și îmi spune că sînt un om de nimic, că toată viața i-am chinuit — pe el și pe soția mea. Cum să-i fi chinuit?! De bătut m-a bătut celălalt fiu al meu, elevul, Leonard. El m-a lovit în așa hal încît a trebuit să-mi scot certificat și să mă duc la spital pentru îngrijire." Cu ochii în pămînt a început să ne povestească scena. „Mi-a tras un pumn în plină figură zicîndu-mi că s-a săturat, că sînt nebun și să plec de acasă, că numai necazuri le-am făcut pînă acum. Unde să plec, dacă acolo este casa mea? Acum, că m-au bătut pe mine, aș mai trece cu vederea (?!), dar cu fata cea mică, cu Luiza Daniela, ce au? Poate vă vor să ne alunge pe amîndoi de acasă. Nu știu. Pensia soției o ia tot fiul cel mare, pentru că el are dreptul de curator (conform hotărîrii judecătorești — nota red.). Pe Daniela, care este în clasa a VIII-a, au bătut-o la sfîrșitul anului trecut de a trebuit să o duc și pe ea la spital. După aceea au funs-o cheală. Atitudine de frate este asta? Spuneți și dumneavoastră". „Care credeți că ar fi iesirea din această situație?" „Care să fie? Pe cel mare l-am scos pe ieșă. Să se ducă și să ne lase în pace! L-oi mai îndura și pe Leonard pînă tese și el pe ieșă, nu mai este mult, și să plece, să ne lase și el să ne vedem de ale noastre. De Daniela, de soție — care permanent are nevoie de ajutor — și de fiul nostru cel mic, în vîrstă de patru ani, să rămînă să mă ocup tot eu, ca și pînă acum. Nu am alte pretenții".

FIUL

Ne aflăm în cancelaria Liceului „Mihai Viteazul" din Ploiești, față-n față cu un elev îngrijit îmbrăcat, sfios în cele din urmă, alegîndu-și cu multă atenție cuvintele. Subțire, nu prea înălțuț, cu o privire deschisă ce nu evită ochii celui cu care stă de vorbă. El ar fi... bătăușul.

„Fiind mai mult plecat pe șantiere, el nu prea a avut timp să se ocupe de noi. S-a ocupat mai mult mama, atîta timp cît nu a fost bolnavă. Apoi, ne-am îngrijit noi înșine. Am vrut să creștem drepți și să ne vedem de școală chiar și fără o strictă supraveghere părintească. Ce să vă spun? Tatăl meu nu a mai venit pe la școală din clasa a V-a. Și nici acum, cînd a venit în noiembrie, nu a avut curiozitatea să se intereseze de situația mea școlară. Or, în acești ultimi 7 ani, mai ales de cînd mama e bolnavă, numai eu știu cum am putut face față diverselor nevoi. Fratele meu mai mare a reușit la I.P.G. și apoi, după anul I, a trecut la seral, înțelegînd că trebuie să se întrețină singur și trebuind să ne mai ajute și pe noi, cei ce-l urmăm. Ceea ce vă spun acum am spus-o și în fața comisiei de judecată. Tata m-a reclamat în toate părțile: a fost și la miliție, și la procuratură, și la școală. A ținut cu tot dinadinsul să fiu pedepsit. Nu știu în ce fel: să fiu dat afară din liceu? Să fiu dat la o școală de corecție? Nu știu. Dacă mi-ar fi dat o palmă, așa cum orice părinte dă o palmă copilului său, nici nu m-aș fi apărat... dar... știți... voia să mă nenorocească... și atunci m-am apărat, l-am împins cît am putut. Probabil că, în cădere, s-a lovit de ornamentul pianului. Mamei tot el i-a dat cu fierul de călcat în cap. Eram noi mici pe vremea aia". „Dar ce s-a întîmplat cu sora ta?" „Cu sora mea! Da, s-a întîmplat ca ea o lună încheiată să nu se ducă la școală. Pleca de-acasă în fiecare zi, noi n-aveam de unde să știm dacă se duce sau nu. Cînd am aflat, m-am dus eu și fratele meu la ea, la școală, și am văzut că așa e. Cînd a venit acasă, i-am spus că, dacă mai lipsește de la școală, o s-o pedepsim în așa fel încît n-o să mai poată să iasă din casă. Și ea tot a plecat. Fratele meu i-a reproșat lui că nu are grijă de sora noastră și că ne face și pe noi de rîs. Chiar eu am fost de am luat-o de-acolo, din casa aia. Era cu niște băieți care nu au serviciu. Unul dintre ei abia a venit de la o școală de reeducare din Craiova". „Ce soluție propui tu? vreți să plecați de acasă?" „Noi vrem să rămînem cu toții. Mama e bolnavă, mai avem un frățior de 4 ani. Cine să-i îngrijească?"

FIICA

Însoțiți de un echipaj de lucrători de la Miliția Municipiului Ploiești, care și de data aceasta ne-a dat tot sprijinul în demersul nostru reportericesc, ne-am aflat în după-amiaza aceleiași zile în apartamentul din Mihai Bravu 35, Ploiești. Lipsă unei mîini de gospodine se vede din plin. Dar și lipsa unei mîini de gospodar: ușa de la sufragerie are geamul spart. De mai multă vreme. Nimeni nu s-a învrednicit să-l înlocuiască. În așteptarea tatălui, care a fost pe acasă, dar a plecat (noi vom reveni pînă seara tîrziu fără a-l putea afla), stăm de vorbă cu Luiza Daniela.

„Eu nu pot să fac nimic dacă sînt obligată. Și la școală mă obligă. Și pe mine mă doare capul. De-aia nu m-am mai dus. Ce vedeți rău că mă duceam în casa prietenului meu? Eu îl iubesc. (Luiza Daniela este în clasa a VIII-a, n. red.). Ce dacă a fost la școala de reeducare, poate el este mult mai bun decît frații mei care se laudă că au mers la facultate și la liceu". „Cum adică se laudă? Sînt sau nu sînt la liceu și la facultate?" „Și dacă sînt, ce?! Asta înseamnă că au el dreptul să mă oblige să fac ce vor ei?" „Ei te obligă să te duci la școală. Să ai un rost în viață!" „Ce drept au ei să mă oblige pe mine? Dacă sînt așa de deștepți să plece de aici și să ne lase pe noi și pe tata în pace". Împletește lacrimile cu tonul vindicativ și-i citim, clar, în cele spuse hotărîrea de a nu mai merge la școală.

Pentru a vedea unde-și pierdea o fată de 15 ani și jumătate dimineațele cînd trebuia să fie la școală, ne deplasăm, în același cartier, la blocul 12, ap. 18, et. 4. Unde-l găsim doar pe Iulian Dascălu, cumnat al lui Niță Stelian, cel care este prietenul Danielei. „Eu nu știu ce face cumnatul meu. Știu că a venit de curînd de la Craiova, că vrea să-și facă buletinul și pe urmă spune că vrea să se încadreze. Nu-i acasă. De altfel, nu prea stă pe-acasă. Vedeți, noi avem camera noastră separată. (Vedem și yala de la camera în care stau cei doi Dascălu, n. red.). Dacă a venit o fată și a stat la el aici, mai mult timp? Eu nu știu să vă spun, pentru că sînt mecanic la secția L.G. C.F.R. Ploiești Nord. Poate cînd nu sînt eu acasă". Privim o clipă prin apartament: o atmosferă nu întru totul educativă pentru un copil (totuși!) de aproape 14 ani!

MAI MULTE ÎNTREBĂRI, ÎN LOC DE CONCLUZII

Am lăsat pînă acum să vorbească împricinații. După cum se vede, fiecare își are punctul lui de vedere asupra atmosferei, situației din familia Ardeleanu. Cum principalul incriminat era elevul de clasa a XII-a, Leonard Nicolae, am stat de vorbă și cu cadrele didactice de la Liceul „Mihai Viteazul". Situația școlară a elevului este bună. Cu note în general peste 7 (o corigență în primul trimestru, dar reparată foarte bine pe al doilea), cu puține absențe. Majoritatea motivate. Pia Niculescu, director adjunct cu munca educativă: „Tatăl a venit la școală și a reclamat că a fost pălmuit. Am chemat copilul și stînd de vorbă cu el am aflat că tatăl îl bate cumplit și că atunci s-a apărat, împingîndu-l. Noi îl cunoaștem ca un elev silitor, foarte disciplinat, un copil săritor și pe care te poți baza în orice împrejurare. Nu a dat niciodată în toți acești ani de școală dovadă de violență sau de obrăznicie. Este un elev cu foarte mult bun simț". Georgeta Dimitriu, profesor de chimie: „Îl cunosc din clasa a IX-a. Este bun la învățătură, disciplinat. Nu am sesizat la el nici măcar o atitudine necuviincioasă. Cred că are un bun simț nativ". Aceleași cuvinte le auzim și de la profesoara de biologie care-l cunoaște de doi ani. Școala este fermă în a-și susține poziția: nu se poate ca acest elev, un copil încă la 18 ani, să aibă o comportare necuviincioasă acasă și un atît de mare bun simț între colegi, în alt mediu...

Și, totuși, de ce atîta insistență din partea unui tată de a-și reclama și de a-și tîri fiul pe drumul comisiilor de judecată (la care el, tată, în două rînduri nici nu s-a prezentat), de a-l reclama peste tot? De ce tot atîta pornire împotriva celuilalt fiu care este student și de ce atîta compasiune și înțelegere pentru fata care pleacă de acasă, nu vrea să mai meargă la școală, o duce prost cu comportarea? De ce atîta insistență ca fiii să plece de acasă?

Să fim cinstiți, fiind vorba de o dramă de familie (o dramă cu rădăcini adînci și ascunse, reactivată acut după declanșarea bolii mamei) este greu să ne pronunțăm. Faptele ne probează, cu certitudine, că și fără sprijinul atent și continuu al unui părinte, doi dintre copii au reușit să ducă o viață demnă, trăindu-și cu cinste vîrstele copilăriei și adolescenței. Un adevărat părinte ar fi mîndru cu ei! Și le-ar lăsa posibilitatea să vadă într-o viață de familie zborul înalt și frumos al demnității umane.

SORIN BĂLAN
CONSTANTIN STAN

Reporter în anchetă

„APĂRARE" AGRAMATĂ

O redăm mai jos integral, menționînd că redactarea, punctuația și ortografia îi aparțin întru totul lui Mihai Oprișan netînd vorba despre virtuale greșeli de tipar: „Subsemnatul Oprișan Mihai, domiciliat în orașul. Bălcoi str. **Elena Doamnei** nr. 62. **membru U.T.C. din anul. 19** (sublinierea noastră) sînt. nespus de **indicnat.** (sublinierea noastră) de articolul. reporterei Alina Ungureanu „Restanțe, nerecuperate sau disciplina la locul de muncă și implicațiile ei» din Scinteia Tineretului din data de 6 aprilie 1989.

Vreau. să (sublinierea noastră) fac cunoscut. acestei reportere. că acest ziar. este rodul luprei revoluționare. a tineretului din. patria noastră și nu. **a unor fapte.** (s.n.) și date eronate. „Ne-a fost. imposibil să-l găsim pe Mihai Oprișan la adresa unde **locuește** (s.n.) pentru a discuta și cu el".

Aș vrea. să știu. și eu. cum. și unde. am. fost. căutat. de nu am. putut fi găsit?

Adresa mea exista. la uzină și mai presus de aceasta tov. director State George. a **imputernicit.** (s.n.) pe tov. Manole și tov. Anghel șefii de la personal., de a mă căuta personal. acasa. înainte de a veni această reporteră.

Faptele fiind cele de mai sus, rog redacția, să rezolve acest reportaj al. Alinei Ungureanu. cît mai repede, prejudiciile. aduse. asupra. persoanei mele, prin negație. a acestui reportaj

În caz. contrar sunt obligat. să o chem. în fața instanței pentru a da socoteală, asupra injuriilor aduse la adresa mea. Oprișan Mihai"

Da, nu ne aflăm în fața scrisorii unui tînăr care ne informează că odată reincadrat în muncă și-a găsit și o nouă linie comportamentală. Nu ne aflăm în fața unui membru al organizației de tineret care să demonstreze, în sfîrșit, o atitudine de adevărat tînăr revoluționar, în stare să-și înțeleagă cu demnitate greșelile, să le privească cu simț autocritic și să aibă puterea de a-și recupera restanțele la examenul de adaptare și nimeni altul, cu atît mai mult cu cît sus-numitul, în urma desfacerii contractului de muncă, dispunea de timp liber berechet!

Acestea fiind spuse, nu vedem care sînt „prejudiciile" aduse persoanei lui Mihai Oprișan și nici „injuriile" formulate la adresa sa. De ce nu se referă tînărul Oprișan Mihai — care, de altminteri, consideră că este de datoria sa să ne învețe că „acest ziar este rodul luptei revoluționare a tineretului din patria noastră" — la propria sa atitudine? Sau, mai degrabă, ne vedem nevoiți să-i punem întrebarea: **Unde credeți tovarășe Oprișan și cum credeți** că vă manifestați dumneavoastră personal îndatoririle de membru al organizației de tineret? Și, de fapt, cînd ați fost primit în această organizație? Pentru că din scrisoarea dumneavoastră rejese că sînteți membru al acestei organizații din anul 19!

Și, măcar într-un tîrziu, încercați să vă reamintiți, tovarășe Mihai Oprișan, că, și pentru dumneavoastră, cuvîntul scris reprezintă o carte de vizită: ca să nu mai vorbim despre îndatorirea elementară pe care o constituie — mai ales pentru un tînar crescut și educat în zilele noastre — vorbirea și scrierea corectă a limbii materne.

Pornind de la o scrisoare

Semnificația unui gest

Un semnal de alarmă

Bătrîna este înaltă, uscățivă. Merge cu o viteză nefirească pentru vîrsta ei. Poartă pantaloni maron deschis, bătînd spre portocaliu și o bască tricotată, de aceeași nuanță. Semn distinctiv: înjură atît de cumplit încît cel mai versat birjar ar roși ascultînd-o. Bucureștenii au putut-o vedea miercuri, 3 mai, pe la orele 11,30 străbătînd strada Eminescu pe porțiunea dintre Calea Moșilor și strada Galați. În urma ei alerga un băiețel de vreo patru ani, cu părul șaten deschis, purtînd un pulover cu motiv jaquart pe fond albastru deschis. Ceea ce le-a atras în mod deosebit atenția trecătorilor a fost faptul că bătrîna traversa tot timpul de pe un trotuar pe altul somînd copilul s-o urmeze exact în momentele în care se apropiau în viteză automobile. Ca și cum ar fi vrut cu orice preț ca băiețelul să nimerească sub roți. Oamenii începură să vocifereze, unii o urmară de la distanță pentru a vedea unde locuiește, dar la intersecția cu strada Galați mai traversă o dată brusc strigîndu-i copilului „grăbește-te, cîine!", apoi dispăru amîndoi odată cu tramvaiul care tocmai se punea în mișcare. Scriem aceste rînduri în speranța că se va găsi cineva care, citindu-le, va recunoaște bătrîna — în mod evident dezaxată! — și va atrage atenția părinților pe a cui mînă și-au lăsat copilul. Nu putem crede că este vorba de bunica lui. Știm cu toții că, dintotdeauna, bunicii și-au copleșit nepoții cu dragoste.

Probabil avem de-a face cu o „persoană serioasă, cu experiență, îngrijesc copii la domiciliul meu" sau chiar la al părinților care, fiind la slujbă, nu vor afla niciodată de ce copilul lor pare terorizat, de ce are manifestări tot mai ciudate, de ce plînge în somn...

Este un semnal adresat părinților care angajează femei pentru îngrijirea copiilor fără a le cere certificate medicale privind deplina lor sănătate fizică și psihică. Se cunosc cazuri de „persoane serioase" care au dispărut lăsînd singur un sugar, în schimb, nemailăsînd nici un obiect de valoare în casă, altele care aduceau în apartamentul unde se angajaseră să vadă de copii diverși „amici" ocazionali, altele care acontau sume pe seama plății de la sfîrșitul lunii și de a doua și nu-și mai făceau apariția, altele care îndopau copilul cu somnifere sau alcool ca să stea „liniștit", altele care uitau să-l hrănească... Cazul de care vorbim acum este însă mult mai grav căci reprezintă un atentat la viața unui copil. Tragem semnalul de alarmă sperînd că opinia publică își va dovedi și de data aceasta omenia.

Poveste cu personaje reale

Avusese o zi obositoare la serviciu. Dar își luase retribuția așa că, în drum spre casă, colindă o bucată de vreme prin marile magazine ale Bucureștilor, căutînd daruri de pus sub pomul de iarnă pe care cei doi copii îl așteptau cu nerăbdare. Începea să se întunece deja cînd ajunse acasă. Lăsă după ușă, sacoșele grele și, în timp ce își scotea paltonul, își aminti că îi este foame. Se și vedea stînd la masă cînd băiatul apăru din camera lui și spuse: „Mamă, mi-am rupt mîna". Faptul că nu plîngea (avea doar nouă ani!) o făcu să se îndoiască o clipă: „Hai, termină cu glumele nesărate, la ora asta îmi lipsește predispoziția pentru haz". Băiețelul scoase atunci la iveală brațul subțirel, în mod vizibil deformat. Femeii i se înmuiară picioarele. Bărbatul îi plecase în delegație, fetița trebuia hrănită și, oricum, nu putea rămîne singură în casă. Pînă la urmă găsi o vecină care rămase cu cea mică. Alergă cu băiatul la dispensarul din apropiere. La secția de copii nu sosise încă doctorița, deși trecuseră deja treizeci de minute peste ora de începere a programului. Mai așteptară încă o jumătate de oră, copilul răbda durerea cu stoicism. Atîta doar că era foarte palid. Disperată, mama urcă la etaj, la secția de adulți, unde, în fine, o asistentă o anunță că așteaptă degeaba fiindcă aici n-au cum s-o ajute. „Duceți-l la ortopedie". „Unde la ortopedie?" „Păi, la policlinică!" „Dar unde e, vă rog, policlinica de ortopedie?" „Nu știți? Lîngă spitalul de ortopedie!" „Dar spitalul?" „Unde să fie? Lîngă Foișorul de Foc!" Se făcuseră deja orele 19, era întuneric, gerul transformase zăpada topită de pe trotuare în oglindă. O luară tîrîș-grăpis spre Foișorul de Foc. În sala de așteptare a policlinicii, o mulțime de lume. Mai ales bătrîni care, surprinși pe nepregătite de sosirea iernii, nu merseseră cu destulă băgare de seamă. Așteptară ce așteptară și aici, apoi femeia observă că se intra la consultație pe bază de programare. Merse la fisier unde un tînăr îi comunică binevoitor că „numere" nu mai sînt de mult, programul e pe încheiate și, în orice caz, la această policlinică sînt tratați numai adulți. „Dar întrebați-l pe tovarășul doctor dacă nu face o excepție pentru băiețel". Inima femii se făcu cît un purice. Tocmai îl auzise pe medic răstindu-se furios la un ins puternic „parfumat" cu tescovină, care avusese „inițiativa" să-și scoată gipsul singur, înainte ca osul să se fi sudat. „Eu nu îndrăznesc să-l întreb..." îngăimă femeia. „Lăsați că-l întreb eu", se hotărî tînărul și dispăru de la ghișeu. „Doctorul e nervos — gîndea mai departe femeia — și, cu siguranță nu va încălca regulamentul primind copii la policlinca de adulți...." Dar ușa se deschise și auzi: „Unde e copilul acela?" Doctorul, foarte tînăr, era cît se poate de calm și chiar dulce: „Hai, arată-mi minuța... Da, trebuie să-i facem o poză. N-aveți film? Sigur, de unde să fi luat la ora asta... Nu-i nimic, vă dau eu.. Faceți radiografia și veniți înapoi fără să mai stați la rînd. Nu te teme, bătrîne, n-are să te doară!" Din acest moment totul se desfășură cu repeziciune. Filmul fu developat în timp record, medicul constată fractura cu deplasare de os, puse fulgerător cap la cap osul rupt (copilul nu apucă să spună „au!"), apoi completă hîrtia pentru gipsar (un alt tînăr minunat care lucrase de dimineață pînă seara, era frînt de oboseală și tot mai avea puterea să arunce o glumă în timp ce alerga de la o ușă la alta), gipsarul, ca-ntr-un exercițiu de prestidigitație care îl făcu pe copil să suridă, împachetă artistic brațul accidentat.

Trecuse de mult „ora închiderii" cînd mama, respirînd în sfîrșit, ușurată, întredeschise ușa cabinetului de consultații pentru a strecura în șoaptă medicului care continua să primească pacienți, un „mulțumesc" din toată inima. Abia după ce închise ușa, văzu pe tăbliță că medicul cel tînăr avea și un nume: Horia Drăgănescu. Și uite că iarna a trecut, primăvara e și ea pe trecute, vor mai trece alte și alte anotimpuri, dar numele acesta va rămîne caligrafiat cu grijă acolo, pe răboj de lumină din suflet.

GABRIELA HUREZEAN

REPORTER ÎN ACTUALITATEA CULTURALĂ

La Galați, a XI-a ediție a „Baladelor Dunării"

Un concurs care consacră

Organizatorii, Comitetul Județean Galați al U.T.C. și Centrul de creație și cultură socialistă pentru tineret, recomandă „Baladele Dunării", pe afișe și pe coperțile caietelor de sală (și unele și altele de o eleganță „retro"), a fi un „concurs de creație și interpretare pentru poezie și muzică tinără". E o precizare care sugerează o binevenită viziune sincretică. De obicei, concursurile (numite uneori „festival" sau „concurs-festival"), foarte numeroase primăvara, sînt dedicate unei singure arte. Numai cîteva asociază poezia cu muzica, iar printre cele puține se află și „Baladele Dunării". Nu e vorba de o asociere de principiu, ci de una foarte concretă. Organizatorii se puteau mulțumi să pună la dispoziția juriului mapele cu poezie și să aștepte deliberarea lui, dar au îndrăznit să încalce această regulă : printre interpreții de muzică folk și rock, i-au urcat pe scenă și pe poeți, dîndu-le posibilitatea să-și citească un text din grupajul trimis pe adresa concursului.

Să introduci un moment liric după unul hard-rock este un gest de temeritate, dar publicul foarte tînăr de la Galați, alcătuit mai cu seamă din liceeni, a primit neașteptat de favorabil experimentul : el a dovedit că știe să asculte și să aprecieze poezia încă neomologată a propriilor colegi de generație. Performanța de receptare din sala de concurs cu trei sute de spectatori a fost reeditată și amplificată în Sala sporturilor și culturii : cînd **Angela Baciu**, tînăra poetă care și-a adjudecat titlul prim de laureat, a citit „Pararelism", trei mii de spectatori au ascultat-o cu aceeași luare aminte și au răsplătit-o cu binecuvenite aplauze.

„Baladele Dunării" nu sînt însă numai un „concurs de creație și interpretare pentru poezie și muzică tinără" : concursul propriu-zis e urmat, cum s-a înțeles, de cîteva spectacole de amploare (două la ediția a XI-a), care se bazează pe prezența unor formații și interpreți cu statut de vedetă. Au participat anul acesta : **Compact, Voltaj, Miorița, Lira** și **Phoebus, Gheorghe Gheorghiu** și **Radu Gheorghe**. Cunoscătorii știu că fiecare din aceste nume e legat de un anume mod de a face muzică și, în cazul celui din urmă, umor : un rock bine temperat, cu momente de mare lirism, care concurează muzica simfonică de referință (**Compact**), un hard-rock debordant, de punere în priză a publicului (**Voltaj**), un melos de o distinsă armonie și uneori de o melancolie acută (**Miorița**), o muzicalitate care mizează pe sonorități onomatopeice (**Phoebus**), o prelucrare inteligentă a unor partituri folclorice din Maramureș (**Lira**), un folk melopeic, care invită la nostalgie (**Gheorghe Gheorghiu**), un umor inventiv în triunghiul pe care-l formează cuvîntul, mimica și vioara (**Radu Gheorghe**).

Aceste spectacole sînt spectacole de consacrare. Cîștigătorii concursului, așa cum s-a întîmplat și sîmbătă 29 aprilie, sînt anunțați între două momente muzicale de prestigiu și prezentați publicului. Laureații primi ai fiecărui gen sînt introduși **ad hoc** în program, iar la următoarea ediție figurează printre invitați. De acest drept s-au bucurat la ediția a XI-a formațiile **Phoebus** și **Lira**. „Baladele Dunării" propulsează astfel valorile autentice în prim-planul vieții muzicale și literare. Ce se întîmplă însă mai departe cu ele depinde de poeți și interpreți : de perseverența și, într-o măsură, de șansa lor. O parte s-au pierdut, dar alții au devenit nume sonore: prezentă ca vedetă pe afiș. **Miorița** este unul dintre cîștigătorii primelor ediții ale „Baladelor Dunării".

Muzica tînără regenerează

Prezența foarte multor interpreți de muzică folk și rock din aproape toate zonele țării, chiar și din zone diametral opuse Galațiului, permite o examinare realistă a stării „muzicii tinere" în anul 1989. Impresia generală e încurajatoare. Deși se păruse că aceste genuri sînt pe punctul de a cădea în desuetudine, ediția a XI-a a „Baladelor Dunării" demonstrează că ele se află, la noi, într-un moment de regenerare. Două par a fi, cel puțin deocamdată, soluțiile novatoare.

Mulți interpreți foarte tineri, aflați la debut, se îndatorează cu mai mult curaj folclorului autohton. Tendința nu e nouă, dar e mai evidentă ca altădată și pare să dobîndească un caracter programatic. Unul din membrii grupului **Dorul** (Bălan, jud. Harghita), **Julien Tănase**, cere chiar să se facă o distincție între „muzica tînără", termen care i se pare vag și inoperant, și muzica folk pe care o înțelege în relație directă cu folclorul : „Folk-ul, așa cum arată cuvîntul, presupune un cîntec «natural», al pămîntului natal, un cîntec care se trage din moși strămoși". Desigur, înțeleasă astfel, muzica folk prelucrează o linie melodică folclorică. Preferința adolescenților merge spre specifele baladei și colindului. Uneori, prelucrarea rămîne foarte aproape de model, cum se întîmplă cu cîteva compoziții ale grupurilor **Dorul** (citat mai înainte) și **Crinul** (Sighetu Marmației). Altcori, efortul de reelaborare e mai vizibil. Interesantă ni s-a părut astfel combinația ritmică de colind și baladă dintr-o compoziție a lui **Emeric Imre** (Cluj-Napoca). Dar cel mai adesea cadența folclorică e descoperită prin intermediul poeziei culte care pornește ea însăși de la tipare și motive folclorice : foarte multe poezii care incită la folclorizarea folk-ului, deși se intitulează **Colind** și **Baladă**, poartă semnătura unor poeți notorii. Ar fi bine însă și dacă interpreții-compozitori ar prelua piese folclorice autentice, încărcate de savoarea unui anume spațiu spiritual, așa cum face, de exemplu, grupul **Lira**.

A doua soluție novatoare : unii adolescenți, e adevărat că încă puțini, încearcă să aducă în muzica folk sonorități din alte genuri muzicale. La „Baladele Dunării" s-au remarcat prin ingeniozitate componistică **Mircea Gălățeanu** (20 de ani, operator-chimist, Cluj-Napoca) și **Puiu Mitricoaia** și **Claudiu Lobonț** (22 și, respectiv, 20 de ani, amîndoi electricieni, Medgidia), care alcătuiesc grupul, semnificativ botezat, **Piano**. Toți trei experimentează, dar bazați pe bune cunoștințe muzicale, vocația inovației. Să mai adăugăm că, în mîna lor, chitara devine un adevărat instrument de concert. Pe rafinamentul orchestrației mizează și cele mai bune grupuri rock : una din cele mai tulburătoare piese muzicale prezentate la ediția a XI-a a „Baladelor Dunării" este o piesă orchestrală, se intitulează **Zbor de cocori** și aparține grupului **Recif** (Galați).

În sfîrșit, cîteva voci excepționale : **Nina Șerban** (21 de ani, desenator tehnic, Galați) care s-a prezentat în concurs împreună cu sora ei Anca Șerban (16 ani, elevă), formînd un duo folk intitulat **Albatros** ; **Monica Fonta** (19 ani, elevă, Mediaș) ; **George Coman** (Brăila). Toți trei au un timbru original, care se întipărește în auz, și sînt pe scenă prezențe deosebit de agreabile. Fapt care trebuie de asemenea aplaudat, ei cîntă texte care aparțin unor mari poeți : cu **Umblăm pe cîmp** de **Lucian Blaga**, Nina Șerban a răvășit o sală cu trei mii de spectatori.

Poezia de mîine

Și poezia a ieșit din toate colțurile țării la „Baladele Dunării", ceea ce nu se poate explica decît prin popularitatea concursului. Ca și interpreții, și poeții speră să obțină marele trofeu care poate însemna un început de consacrare. S-ar părea că rapida notorietate pe care o dobîndit-o **Alina Durbacă**, adolescenta care s-a situat la ediția anterioară pe locul I, îndeamnă la emulație.

Concursul literar din cadrul „Baladelor Dunării" confirmă un verdict pe care l-au dat și alte concursuri literare din ultimii ani : nivelul mediu al poeziei de debut de astăzi este unul bun, cum nu era altădată. Puțini dintre competitori prezintă o producție lirică vădit neizbutită, care îi scoate din discuție din prima fază a selecției. Majoritatea propun texte care se apropie valoric și care fac astfel imposibilă o departajare hotărîtă. E o situație cu care a fost confruntat și juriul concursului literar de la Galați. Adolescenții de astăzi scriu cu cărțile marilor poeți naționali și universali pe masă, au, altfel spus, cultură poetică. Ceea ce este un lucru foarte bun. Interesul oricărui juriu (și al literaturii, în fond) e de a detecta posibilul sunet inconfundabil și, într-un fel, de a ghici personalitatea **în nuce**.

Or, pe lîngă satisfacția pe care o dă constatarea că, în anul 1989, „cei care vin" scriu uimitor de matur, juriul celei de-a XI-a ediții a avut și bucuria de a descoperi printre ei cîteva posibile «vocilirice». Marea laureată este, ca și aceea de la ediția anterioară, o adolescentă din Galați : **Angela Baciu**, o elevă la 19 ani. Nu e la primul succes : revista **Amfiteatru** i-a publicat un grupaj de poeme în decembrie 1988 și un poem în aprilie 1989. E prematur să-i descriem poezia, dar se remarcă imediat fluența expresiei și tonul de confesiune directă, dar paradoxală : „greșesc din prea multă prudență / discut despre meditații profunde dar nu pot confirma / că înțeleg totul" sau : „mîinile tale se întind să culeagă / cireșe coapte / să le sărute / roșeața lor să-ți îndulcească buzele / o marionetă cu cireșe în loc de / urechi / la nouăsprezece ani" etc. **Viorica Ungureanu** (27 de ani, funcționar, Moreni), care a „ieșit" pe locul II, are mai multă experiență de viață și poetică, iar faptul se simte și în poezie : ingenuitatea care îi șade bine Angelei Baciu a făcut la ea loc reflecției. De o simplitate inteligent meșteșugită și de o melancolie mîngîietoare sînt versurile de dragoste semnate de **Carmen-Veronica Steiciuc**, care și-a adjudecat locul III : (21 de ani, agent asigurări, Suceava), „tu nu știai și rîdeai era / toamna cea mai frumoasă zi lîngă / zidul înalt de unde ceilalți ne / priveau cuvintele îmbrățișau / aerul într-o cădere ușoară tremurul / sălbatec ne pălmuia și rîdeam era / toamna cea mai frumoasă zi apoi / urcam treptele și pașii se / despărțeau în urmă petale precum / lacrimile unui sfîrșit de drum tu / nu știai și frunzele cădeau / peste odihna orei încet".

Se poate cita încă din poezia **Alfredinei Iacobitz** (21 de ani studentă, Iași) care nu se sfiește să-și asume rigorile versului clasic ; din poezia **Danielei Nanu** (Bîrlad), care redescoperă ritmuri și simboluri preclasice ; din poezia **Luminiței Urs** (20 de ani, funcționară, Cluj-Napoca), care are o remarcabilă vocație de a reprezenta presentimentele ; și îndeosebi din poezia lui **Dan Lungu** (fruntaș T.R.), epică și mustind de un umor liric. E posibil ca, în cazul unei selecții mai riguroase din sertarul propriu, unii dintre tinerii autori care au intrat în posesia mențiunilor să-i fi surclasat pe primii laureați, dar, potrivit regulamentului, la „Baladele Dunării", și mențiunile au, așa cum e firesc, caracter de premiu.

Emoții și orgolii

Cum a fost a XI-a ediție ? Ce impresie le-a făcut concurenților și spectatorilor ? Ce ar putea însemna pentru unii dintre laureați ? Cu ce sentimente și cu ce învățăminte se întorc acasă cei care deocamdată au pierdut ? Vor abandona ? O vor lua-o de la capăt ? Să vedem mai întîi ce spun cei de pe scenă.

Poeții sînt, așa cum le este în fire, emoționați. Însă fața **Angelei Baciu** strălucește de fericire : la drept vorbind, nu se aștepta ca juriul să atribuie și anul acesta locul I unui autor din Galați. N-a avut însă atîtea emoții în fața juriului și a adolescenților din sala de spectacole a tineretului cîte va avea în marea sală a sporturilor și culturii, cînd a fost invitată să citească un poem înainte ca laureații să fi fost anunțați. Și **Viorica Ungureanu** are de ce să se bucure, pentru că este al doilea premiu pe care îl primește în primăvara asta : cu cîteva săptămîni mai înainte, a primit la concursul literar organizat la Cîmpina premiul **SLAST**-ului. **Carmen-Viorica Steiciuc** simte că a fost înțeleasă : acum nu se mai teme că scrie numai pentru sine. În schimb, pe **Alfredina Iacobitz** n-o mulțumește ideea că i s-a decernat numai o mențiune ; dar timpul nu e pierdut. **Daniela Nanu** e foarte grăbită : după ce află că s-a situat pe locul III și a primit premiul revistei „Săptămîna", îl și întreabă pe criticul **M. N. Rusu** cînd îi vor fi publicate poeziile.

Nici pe interpreți nu-i ocolesc emoțiile, dar ei au deja obișnuința publicului, marele interlocutor. Noul titlu de laureat e pentru **Nina Șerban**, angajată în competiția **Stelei fără nume**, un imbold. **George Coman** își păstrează cu dificultate dezinvoltura : are și el trac. **Monicăi Fonta** nu i-a trecut nici o clipă prin gînd că ar putea dobîndi un titlu atît de important : chemată la rampă, ea n-are cum să apară, pentru că, la ora adevărului, vizitează orașul. **Mircea Gălățeanu** crede că premiul i se cuvine și că n-ar fi fost impropriu unul mai reprezentativ, dar nu știe dacă ar avea același succes din sala de concurs în fața celor trei mii de spectatori ; îi pare rău că nu e totuși timp să încerce. Cu același sentiment amestecat, de bucurie și de mîhnire, înaintează pe podium **Puiu Mitricoaia** și **Claudiu Lobonț**. Îi „răzbună" însă **Cristian Diamant** : înainte ca **Recif**, grupul din care face parte, să interpreteze piesa orchestrală **Zbor de cocori**, simte nevoia să spună spectatorilor că o compoziție care n-aduce o vibrație originală e un rebut. **Julien Tănase** de la **Dorul** (Bălan) e trist că le-a revenit doar o mențiune : „Am muncit foarte mult și de aceea ne doare", dar ține să se știe că nu se vor da bătuți : „O să plecăm și la Cîmpina, la Tîrgu Mureș și la Mediaș. Oricum la noi în județ sîntem cunoscuți pretutindeni. Se pare că ne iubește mai mult muntele decît cîmpia". **Dinu Romete**, liderul formației **Joc secund** (Drobeta-Turnu Severin), e mulțumit : el știe ce greutate are o mențiune obținută la „Baladele Dunării".

Să notăm și opinia celui mai prezent artist pe scenă, **Mioara Negru**, actrița prezentatoare a „Baladelor", care ar fi meritat un premiu special al juriului pentru modul agreabil și inteligent în care, timp de două zile și jumătate, a intermediat între scenă și sală : „În general — spune Mioara Negru — spectacolele-concurs sînt foarte reci și urmează niște șabloane. La concursul nostru, atmosfera a fost degajată și caldă. Sala mi s-a părut comunicativă, iar cei de pe scenă, deși emoționați, dornici să lase o amintire frumoasă. Cel care a transformat concursul într-un încîntător spectacol e, fără îndoială, poetul **Lucian Avramescu**, care a instituit între juriu, concurenți și spectatori un dialog viu".

De partea originalității

Dar publicului cum i s-a părut ediția a XI-a a „Baladelor Dunării" ? După aplauze, o ediție foarte bună. Solidaritatea cu poeții și îndeosebi cu interpreții care au reprezentat municipiul a fost vizibilă și este firesc să fie așa. Grupul **Voievod**, de exemplu, a fost primit cu entuziasm la prezentarea în concurs, iar în timpul spectacolului de gală, juriul a primit cîteva bilețele cu conținutul : „Dorim formația **Voievod**". S-ar putea însă ca băieții de la **Voievod** să-și fi datorat succesul nu numai (sau nu atît) apartenenței geografice comune cu spectatorii, ci și unei anume comuniuni afective : muzica lor este foarte lirică, potrivită anotimpului întîilor iubiri.

Și totuși, dincolo de aplauze, care exprimă o judecată spontană, de primă instanță, tinerii spectatori de la Galați și-au nuanțat evaluările. Unul dintre ei, care a notat cu 10 prestația „Voievodului" și numai cu 8 prestația „Autografului", un alt grup rock gălățean, a simțit nevoia să-și argumenteze astfel verdictul : „Membrii formației «Voievod» au plăcut foarte mult pentru talentul compoziției pieselor, ținuta scenică și organizarea formației". Alții au mers oarecum împotriva curentului general din sală. Cineva a propus astfel o departajare valorică foarte simpatică : „Pe locul I : **Ina** (formație gălățeană) — 10. Pe locul II : **Axiome** (formație din Gura Humorului, jud. Suceava) — 9,85. Pe locul III : **Recif** și **Voievod** (amîndouă formații gălățene) — 9,80". Altcineva a fost încă mai sever cu formațiile gălățene : **Floris** — 7 ; **Recif** și **Ina** — 8 ; **Autograf** — 9 (cu minus) ; **Voievod** — 9 (cu plus). Un băiat s-a încumetat să-i pună și poetei **Angela Baciu** o notă cu un punct sub zece.

Severi, cînd trec la analiză, cu prietenii, colegii și conorășenii lor, adolescenții se entuziasmează cînd cineva, din indiferent ce parte a țării, excelează pe scenă. Așa s-au entuziasmat cînd au cîntat grupul folk **Piano** (Medgidia) și **Mircea Gălățeanu** (Cluj-Napoca) : s-ar putea ca stilul insolit să-i fi nedumerit o clipă, dar adolescenții simt imediat originalitatea și nu întîrzie s-o salute. E semnificativ că, în timpul spectacolului de gală, cineva a rugat „onoratul juriu", printr-un bilețel, să-i îngăduie lui Mircea Gălățeanu, „dacă se poate, să mai încinte o dată publicul cu melodiile lui". Receptivitatea la noutate, iată ce a caracterizat publicul ediției a XI-a a „Baladelor Dunării".

Ce a hotărît juriul

Unul dintre spectatorii adolescenți care a notat meticulos prestația concurenților ține să adauge că „rămîne de datoria juriului să întocmească, în cele din urmă, clasamentul". Iar juriul (în următoarea componență : **Lucian Avramescu**, poet, redactor șef adjunct la ziarul „Scînteia tineretului", președintele juriului ; **Olga Micu**, redactor principal la revista „Cîntarea României" ; **Maria Stanciu**, secretar cu probleme de propagandă și cultură al Comitetului județean Galați al U.T.C. ; **M. N. Rusu**, critic literar, redactor principal la revista „Săptămîna" ; **Viorel Dinescu**, poet și profesor ; **Gheorghe Gheorghiu**, compozitor și interpret de muzică tinără ; **Ifrim Romică**, compozitor și interpret de muzică tinără, liderul formației „Miorița" ; **Traian Drăgănescu**, director al Centrului de creație și cultură socialistă „Cîntarea României" pentru tineret Galați ; **Constantin Sorescu**, critic literar, redactor principal la „Scînteia tineretului") a hotărît, după dezbateri din care n-au lipsit punctele de vedere contradictorii, să acorde următoarele premii :

Nu ne temem să punem note...

CONTEMPORANI CU TINE

De ce n-aș putea scrie
Că mi-e dor de brațele tale ?
Mă las purtată în poalele Lunii
Și-n razele Soarelui
Iubirea nu are limită
Pentru tine,
Frumoasă țară !

Și șoaptele Dunării
Viforul cuvintelor
Țipătul pescărușilor
Aroma frunzelor de tei —
Toate amintesc numai de tine,
Frumoasă țară !

ANGELA BACIU

ÎN SPICUL DIN CUVÎNT

Luceferi ning din teiul legendar
În anotimpurile țării toate ;
Istoria e sfîntă noastră carte
Luminînd un timp de mari sinteze
Și un popor urcînd pe metereze
În marea lui iubire de zări fără hotar.

În spicul din cuvînt se coc poeme.
Corăbii ne'nfricate pe mările din suflet.
Un porumbel efigie pe-oțelul din afet
Iar gîndul — stîlp statornic în grînda de la casă.
Sub pleoape, pîinea noastră din toate mai gustoasă.

ALFREDINA IACOBITZ

POEZIE ORIGINALĂ : Locul I și premiul special al ziarului „Scînteia tineretului" : **Angela Baciu** (Galați). Locul II : **Viorica Ungureanu** (Moreni). Locul III : **Carmen-Veronica Steiciuc** (Suceava) și **Daniela Nan** (Bîrlad), care a primit și premiul special al revistei „Săptămîna". Premiul special al revistei „Cîntarea României" : **Dan Lungu** (Bacău). Premiul Comitetului Județean Galați al U.T.C. : **Ghiocel Virgiliu Pop** (Miercurea Ciuc). Mențiuni : **Cristina Bîndaru** (Galați) ; **Luminița Urs** (Cluj-Napoca) ; **Adrian Năstase** (Iași) ; **Zanne Lungu** (Galați) ; **Alfredina Iacobitz** (Iași) ; **Bogdana Vlad** (Galați).

SOLIȘTI : Locul I pentru creație : **Emeric Imre** (Cluj-Napoca). Locul I pentru interpretare : **Monica Fonta** (Mediaș). Locul II : **George Coman** (Brăila). Locul III : **Mircea Gălățeanu** (Cluj-Napoca). Mențiuni : **Emilia Racoviță** (Galați), care a primit și premiul pentru tinerețe al ziarului „Scînteia tineretului" ; **Mariana Mîtu** (Brașov), care a primit și premiul revistei „Săptămîna" ; **Sorin Pintea** (Brăila) și **Ecaterina Ille** (Brăila).

GRUPURI DE MUZICĂ FOLK : Locul I : **Albatros** (Galați), cu mențiune specială pentru interpreta **Nina Șerban**. Locul II : **Piano** (Medgidia). Locul III : **Crinul** (Sighetu-Marmației). Mențiuni : **Harpon** (Bistrița-Năsăud) ; **Făcăieni** (Ialomița) ; **Casa tineretului** (Cluj-Napoca) ; **Dorul** (Bălan, jud. Harghita) ; **Floris** (Galați).

FORMAȚII DE MUZICĂ ROCK : Locul I pentru creație : **Recif** (Galați). Locul I pentru interpretare : **Saturn** (Galați). Locul II : **Rock-Era** (București). Locul III : **Impact** (Bistrița-Năsăud). Mențiuni : **Axiome** (Gura-Humorului, jud. Suceava), cu mențiune specială pentru solistul vocal **Dan Sîrbu** ; **Voievod** (Galați) ; **Joc secund** (Drobeta-Turnu Severin) ; **Cross** (Galați) ; **Trident** (Sighetu Marmației).

Trebuie spus că deciziile juriului se întîlnesc într-o măsură cu preferințele publicului, dar și mai mult cu revelațiile lui după o clipă de descumpănire. S-ar putea, de exemplu, ca simpatizanții formației „Voievod" să fi fost dezamăgiți, dar sentimentul valorii trebuie să treacă întotdeauna înaintea simpatiei confraterne. Între muzica pe care o propune „Recif"-ul și muzica pe care o face „Voievod"-ul e distanța de la originalitate la mimetismul inteligent speculat. Or, în altă ordine, spectacolul sonor al grupului „Albatros" e de o puritate pe care sînt departe de a o atinge, deocamdată, grupurile folk cărora li s-au decernat numai mențiuni. Și, în sfîrșit, pentru a mai da un exemplu, nici unul dintre soliștii care s-au prezentat în concurs în afara formațiilor n-are vocea cu mari posibilități de performanță a **Monicăi Fonta**. Juriul celei de-a XI-a ediții a „Baladelor Dunării" a vrut să facă prin modul foarte nuanțat cu care a cîntărit premiile și (ceea ce s-ar putea numi) o **educație axiologică** a concurenților și a spectatorilor, pentru că, dacă n-au o valoare materială aparte, premiile care se decernează în finalul unor asemenea concursuri trebuie să aibă o autentică valoare morală.

Între două ediții

Ediția a XI-a a „Baladelor Dunării" atestă, asemenea altor concursuri literare și muzicale cu caracter interjudețean ori național, că generația cea mai tînără are o excepțională înzestrare artistică, necesară continuării și împrospătării tradiției culturale naționale. Important este ca valorile pe care le semnalează aceste competiții să fie ajutate să se maturizeze. Ideea ca primii laureați ai unei ediții să fie invitații ediției următoare răspunde acestei necesități. Însă organizatorii, mai cu seamă cînd sînt așa de inimoși ca aceia de la Galați, n-ar trebui să considere că rolul lor ia sfîrșit odată cu spectacolul de gală.

E foarte important de știut ce se întîmplă cu laureații de la o ediție la alta. Între timp, ei pot fi invitați, chiar dacă nu sînt întotdeauna din localitate, să participe la spectacole și la serile culturale. Spectatorii s-ar bucura să-i revadă pe interpreții **Monica Fonta, George Coman** și **Mircea Gălățeanu**, iar cenaclurile literare din Galați — să le aibă în mijlocul lor pe poetele **Viorica Ungureanu** și **Carmen-Veronica Steiciuc**.

Poate că, în măsura în care condițiile tehnice o permit și se pare că la Galați aceste condiții există, ar fi bine ca interpreții, grupurile muzicale și, de ce nu, chiar poeții laureați să nu se întoarcă acasă înainte de a-și lăsa ca amintire compozițiile și poemele pe bandă magnetică.

Interesant și stimulator ar fi dacă la fiecare ediție s-ar prezenta în fața spectatorilor un fel de dare de seamă despre activitatea laureaților edițiilor anterioare : cine a înregistrat un disc, cine a tipărit o carte, cine a obținut un mare premiu național — iată lucruri care stîrnesc curiozitatea și îmboldesc orgoliul creativ.

O competiție literară și muzicală care se ia în serios trebuie să devină o adevărată instituție artistică. Și se poate. În zilele concursului de la Galați n-a scăpat nimănui, nici juriului, nici spectatorilor, un gest artistic cu valoare alegorică : niște copii coordonați discret de instructorul **Nicolae Sburlan** au vorbit în imagini despre fiecare spectacol-concurs cu o admirabilă promptitudine.

De astăzi, poezia va mai avea la Galați o vedetă...

Orchestrația e cheia succesului...

Două surori și o voce remarcabilă : Nina Șerban

Pagină realizată de
CONSTANTIN SORESCU

Tribuna secretarului U.T.C.

REZULTATELE — O OGLINDĂ A INIȚIATIVELOR UTECISTE

— Stimate Tiberiu Czink, sînteți secretarul comitetului U.T.C. de la Întreprinderea de Utilaj și Piese de Schimb din Gheorgheni, județul Harghita. Organizația de tineret din această unitate se poate mîndri cu rezultate bune, atît pe linia activității productive, cît și pe cea a activităților specifice organizației U.T.C. Vă rog să faceți o scurtă prezentare a colectivului de tineri de la I.U.P.S.

— Din totalul personalului de la I.U.P.S. Gheorgheni tinerii reprezintă 40 la sută și sînt, deci, o forță importantă a acestui apreciat colectiv muncitoresc. Alături de colegii lor, tinerii participă, în fiecare loc de muncă, la realizarea mașinilor destinate industriei de prelucrare a lemnului. În afara acestor produse în întreprinderea noastră se mai execută piese de schimb pentru ramuri importante ale economiei naționale, cum ar fi mineritul, industria ușoară, transporturile, construcțiile, industria grea. Sîntem conștienți că de calitatea produselor noastre depinde buna activitate a altor colective de muncă din țară, așa că, țin să subliniez, în atenția organizației de tineret se află, în primul rînd, calitatea produselor ce poartă emblema I.U.P.S. Gheorgheni. Tot pe această linie acționăm pentru o diversificare continuă a gamei produselor pe care le oferim beneficiarilor noștri.

— Vorbiți-ne despre activitatea de creație a tinerilor din întreprindere.

— După părerea noastră, activitatea de cercetare, de creație tehnico-științifică de introducere a tehnicii noi formează baza succeselor noastre de mîine. Din activitatea productivă pe care o desfășurăm am desprins concluzia că, dacă sînt cuprinse, dacă sînt angrenate, în această muncă de creație, cadrele tinere pot da rezultate foarte bune. Am încercat să sprijinim această acțiune de înnoire continuă a producției prin cuprinderea în cercurile de creație, înființate la nivelul întreprinderii, a tinerilor care au demonstrat că au aptitudini reale pentru activitatea de creație. În fruntea acestor colective se află colegi care și-au probat competența în munca lor de fiecare zi, oameni dornici de a realiza lucruri deosebite. Dar nu numai tinerele cadre tehnice au în atenție noul în activitatea lor. Mai sînt mulți alți colegi ale căror pregătire și pricepere au făcut ca să li se încredințeze spre soluționare probleme aparte, a căror rezolvare este deosebit de folositoare întreprinderii. Deci, nimeni nu a fost uitat și fiecăruia i se cere să-și aducă contribuția la perfecționarea continuă a muncii acestei unități.

— Evidențiați modul concret în care se derulează aceste forme specifice, aflate la îndemîna organizației U.T.C. pentru a-și aduce contribuția la înnoirea producției.

— Se începe cu alegerea temelor ce vor fi studiate, a problemelor pe care dorim să le soluționăm. Ele se aleg din planul economic al întreprinderii, avînd grijă să nu se suprapună cu temele pe care le va soluționa Comisia inginerilor și tehnicienilor. În acest scop, la alegerea temelor, președinții acestor cercuri colaborează, analizează și în final stabilesc ce anume va reveni organizației de tineret și ce anume C.I.T.-ului. Apoi, în cadrul cercurilor noastre, se face repartizarea lucrărilor în funcție de domeniul de activitate și de aptitudinea cadrelor noastre. Totul se discută în amănunt, astfel încît fiecare știe clar ce are de făcut și care este termenul de finalizare a lucrării. Periodic, în cadrul ședințelor de birou ale comitetului U.T.C. sau, atunci cînd se impune, în plenul acestuia se discută în amănunt stadiul în care se află temele date spre rezolvare tinerilor. În luna decembrie, facem o analiză a întregii munci de cercetare a uteciștilor, la care discutăm împreună cu invitații noștri — tovarășul inginer-șef al întreprinderii, președintele C.I.T.-ului și alții — ce s-a făcut din ce ne-am propus, ce probleme s-au ridicat, ce soluții s-au găsit. Dar la această muncă de continuă înnoire a producției nu participă doar cei despre care am vorbit pînă acum, ci și tinerii din secțiile de producție, muncitorii. Am avut situații în care cel care a proiectat piesa a dorit ca ea să fie realizată tot cu ajutorul organizațiilor U.T.C. În aceste cazuri ne-am adresat secretarilor organizațiilor de tineret, cît și conducătorilor locurilor de muncă unde se putea materializa respectivul proiect. Au fost selecționați de către dînșii cei mai buni muncitori care au realizat în final piesa. În nici unul din aceste cazuri nu am fost refuzați de vreun conducător de loc de muncă ba, trebuie să spun, am fost ajutați cu plăcere. Dar nu numai piese separate au fost executate de către tineri, (de la faza de proiectare la cea de finalizare), ci și mașini complexe, deosebite. Poate fi dată ca exemplu mașina de debitat lame, proiectată anul trecut de către un colectiv de tineri. Pentru realizarea ei practică un alt colectiv de tineri a încheiat în numele organizației U.T.C., cu conducerea întreprinderii, un contract ce prevedea efectuarea tuturor pieselor și operațiilor necesare. Deci, s-au efectuat lucrări de debitare, strunjire, rabotare montare, vopsire, și în afară de acestea tot ce era necesar pentru ca proiectul să devină un utilaj real, funcțional. Aceste lucrări au fost repartizate organizațiilor din secțiile de strungărie, freză, celor de la rabotare, montaj, vopsitorie, ai căror tineri au muncit efectiv cu pasiune și spirit de răspundere. Pentru omologare, mașina a fost dusă la Tîrgoviște, unde a fost supusă unor probe deosebit de dure. Cum era și firesc în această situație au ieșit la iveală unele probleme, firești la un prototip, care însă au fost rezolvate rapid și mașina a primit omologarea așteptată.

V-am dat un exemplu, cred eu edificator, pentru munca noastră în acest domeniu. Trebuie să amintesc însă și faptul că tinerii din unitatea noastră, prezentîndu-se la concursurile pe teme de creație, organizate la nivel județean și național, au ocupat locuri fruntașe, dovedind încă o dată seriozitate și competență. Pentru exemplificare îi amintesc aici pe colegii noștri Mihai Coceriu și Endre Mokkai, care s-au distins în aceste concursuri cu reprezentanții întreprinderilor din ramura construcțiilor de mașini. Pentru că tot vorbim despre locurile fruntașe pe țară obținute de tinerii din I.U.P.S. Gheorgheni este cazul să-l amintesc și pe Nicolae Ciubucă, tînăr care la Olimpiada sudorului, faza pe țară de anul trecut, a ocupat locul doi după Filoftea Curcă, reprezentanta județului Vîlcea.

— Conduceți o organizație de tineret care nu numai în domeniile abordate, ci și în restul activităților are rezultate foarte bune. Care este explicația acestei eficiențe a muncii tinerilor de la I.U.P.S. Gheorgheni ?

— Explicația este cît se poate de simplă. Buna organizare a muncii, buna colaborare cu toți factorii de răspundere din întreprindere, organizarea unor acțiuni interesante, ținînd în permanență seama de propunerile făcute de tineri în adunările generale, la discuțiile individuale, cît și cu alte prilejuri, angrenarea unui număr cît mai mare de uteciști în rezolvarea problemelor. Fiecare știe că părerea lui va fi ascultată cu atenție, că toate aspectele ridicate de ei fac parte din viața noastră de zi cu zi și că ajutorul dat de colectiv, la momentul necesar, întărește mai mult legătura între oameni. O parte din acțiunile noastre au reușit foarte bine și pentru că am fost îndrumați și sprijiniți de către conducerea administrativă și de către comitetul de partid, fapt ce ne mobilizează pentru a materializa și pe mai departe ideile, planurile, prin care cota valorică a produselor purtînd marca întreprinderii noastre, prezente în foarte multe unități economice din țară, să crească mereu.

GAVRILĂ INOAN

DESPRE PRACTICA PRODUCTIVĂ

Calitatea învățămîntului depinde, în primul rînd, de noi

Liceul agroindustrial Mizil nu are nevoie de prea multe prezentări. E suficient să amintim că e cea mai importantă unitate școlară de acest tip din județ. Ne mentinem afirmația chiar dacă **Floarea Manole** (directoarea liceului) refuză cu modestie clasamentele, considerînd pe bună dreptate că, mai cu seamă în domeniul agricol, fiecare școală își are specificul, tradiția și problemele ei distincte, anulînd astfel etalonul rigid al unor aprecieri grăbite și orgolioase... „Competiția e în primul rînd cu une însuși, cu rezultatele deja obținute. Nu tot timpul comparația cu altcineva este revelatoare. În orice caz, un asemenea demers trebuie să țină cont de mărimea liceului, de profilul și baza lui materială, de specificul zonei agricole în care își desfășoară activitatea. Noi, de pildă, sîntem avantajați de faptul că paleta meseriilor în care ne pregătim elevii conține, pe lîngă cele de tradiție (mecanizatori, zootehnisti), și o noutate : economisti pentru agricultură. Asta atrage elevii, sporește deci interesul lor și, totodată, ne oferă posibilitatea nuanțării întregului proces instructiv-educativ la cote de exigență incomparabil mai mari. În concluzie, fără a ignora colegiala concurență a altor licee agroindustriale (spre exemplu, cel din Bărcănești), noi ne propunem în primul rînd să fim o bună școală și să satisfacem cît mai rapid și eficient cerințele impuse de agricultura Mizilului. Deși avem doar 1 000 de elevi, ne putem considera un liceu mare. Pretențiile sînt sporite de excelenta bază materială de care dispunem (laboratoare și cabinete pentru toate specialitățile, cămin cu 230 de locuri, cantină, sală de festivități, sală de sport, bibliotecă ce conține aproximativ 20 000 volume etc). O discuție aparte ar merita desigur baza de pregătire practică, în care trebuie să includem atelierul propriu de lăcătușerie, dar și cele două tractoare, mașinile agricole, lotul fitotehnic de 0,5 ha din jurul căminului de fete. Am mai putea adăuga la acestea gospodăria anexă și o mică stupină de 8 stupi, dar trebuie să recunoaștem că, la nivelul cerințelor și al necesităților școlii, dotarea actuală relevă destule lipsuri. Om fi noi printre cele mai bune licee agro din județ, cu numeroase participări la olimpiadă și alte concursuri școlare, cu o ridicată procentie de integrare a absolvenților în producție etc., dar nu e firesc să nu avem un parc propriu de mașini sau un poligon de conducere auto, în afara celor două tractoare funcționabile, restul fiind folosit doar ca material didactic. De asemenea, ne-ar trebui o fermă proprie și o colecție didactică. În lipsa lor programa are de suferit, decalajul între teorie și practică se mărește în mod nejustificat, profesorii sînt nevoiți să apeleze la improvizații și soluții de moment etc. Vrem să fim bine înțeleși — nu emitem pretenții absurde (în țară, licee de același profil au depășit de mult asemenea impedimente), și nici nu ne grăbim să reproșăm ceva întreprinderii patronatoare, I.A.S. Tohani, căci vreme ea ne asigură în campanii front de lucru, iar pentru elevii de la zootehnie a creat locuri de practică în cadrul a două ferme de îngrășare a taurinelor în sistem intensiv. Noi am făcut demersurile necesare, însă problema se pare că depășește competența conducerii I.A.S.-ului, ca necesitînd avizul Departamentului Agriculturii de Stat, multe alte semnături și aprobări, care, din păcate, se lasă prea mult așteptate. Motivul îl constituie teama că, trecînd în patrimoniul școlii, terenul destinat fermei didactice ar fi scos din circuitul agricol. Este aici cel puțin un exces de neîncredere căci liceul nostru reprezintă o forță productivă redutabilă. Cu bunăvoință și mai puțin birocratism, sîntem siguri că s-ar rezolva multe". De aceeași părere este și **Ion Busuioc**, director adjunct cu probleme educative. „Vrem doar să fim ajutați, nu să ni se dea totul de-a gata. De fapt, nici pînă acum nu am stat contemplativ cu mîinile la sîn. Munca elevilor noștri se vede, inclusiv pe planul creației și cercetării științifice. A fi astăzi agricultor înseamnă infinit mai mult decît stăpînirea științei în a mînui sapa. O dovedesc lucrările elevilor : Roxana Ghinescu (Cercetări privind influențele aplicării diferențiale a erbicidelor în cultura grîului de toamnă), Neagu Liviu, Marius Dună, Ion Drăgan (Incidența pododermatitei la tineretul taurin crescut în sistem intensiv la I.A.S. Tohani) sau lucrările unor grupuri mai largi de cercetare, privind studiul leucozei la vacile din import, aplicarea dezinfecției la complexul de vaci Baba etc. Majoritatea lor sînt și lucrări de diplomă, ceea ce confirmă nu doar talentul și nivelul de pregătire atins de absolvenții noștri, dar și prețuirea unui excelent colectiv didactic (Floarea Manole, Ion Manea, Elena Pădure, Maria Cretu, Carol Baciu etc.), legăturile strînse pe care le avem cu Institutul Agronomic București, excursiile de studii și documentare la Bănească, Fundulea, Belciugatele, sau Institutul Pasteur din Capitală. Apetența pentru cercetare și performanță nu se creează peste noapte. Ea trebuie stimulată mereu, într-o atmosferă propice, de real profesionalism. Noi depunem mari eforturi pentru lărgirea orizontului de cunoștințe ale tuturor elevilor (dovadă cele 14 cercuri pe obiecte și specialități, formațiile de teatru și montaj literar, întîlnirile cu scriitori și oameni de știință, spectacole de muzică și poezie etc.). Adevărata probă de foc sînt însă practica productivă și munca nemilocită în specialitatea aleasă. Iată de ce completarea parcului de mașini sau obținerea unei ferme didactice nu constituie, cum ar fi unii tentați să creadă, o simplă răbufnire de orgoliu, ci chiar o necesitate impusă de comandamentele neconcesive ale noii revoluții agrare, ale unui învățămînt dinamic și modern".

S. PREDA

Expoziția națională de artă plastică a tineretului

Aspect de la „Expoziția națională de artă plastică a tineretului" — deschisă în Sala Dalles, București

În sala Dalles din București s-a deschis o nouă și importantă expoziție de artă plastică ; este vorba de **cea mai amplă manifestare a breslei tinerilor artiști care n-au depășit vîrsta de 35 de ani.**

Expoziția cu caracter republican este deja o tradiție. Din doi în doi ani, ea reunește cele mai bune lucrări de pictură, sculptură, grafică, artă decorativă ale absolvenților institutelor de arte plastice din București, Iași, Cluj-Napoca, precum și ale studenților de la aceste institute.

Ca de obicei, s-au prezentat un număr mare, impresionant chiar, de lucrări, din care juriul le-a selecționat, firește, pe cele mai valoroase prin mesaj, realizare artistică și forță emoțională. A rezultat un salon de artă tineresc, cu lucrări moderne, îndrăznețe ca viziune, originale ca propuneri și soluții plastice, profund implicate în realitățile zilelor noastre, realități ale datului vizual concret și realități ce țin de lumea ideilor, idealurilor și aspirațiilor.

Expoziția națională de artă plastică a tineretului se înscrie pe agenda de lucru a organizației tineretului comunist ca o formă concretă de manifestare a preocupărilor permanente pentru crearea de cadre noi, cît mai propice formării și dezvoltării armonioase, depline a forței de creație a tinerei generații ; astfel, alături de tabere de creație, simpozioane, gale, concerte, recitaluri, această formulă de prezentare a creatorilor tineri în fața publicului reprezintă o modalitate de confruntare a autorilor cu arta lor, cu gustul, înțelegerea și idealurile artistice ale unui public divers.

Pe de altă parte, în cadrul acestei expoziții, se realizează **acea unitate de gîndire, simțire și acțiune care dă profilul unei generații,** iar acest profil ne interesează și pe noi, specialiștii, în egală măsură. Vrem, prin urmare, să descifrăm personalitatea unei generații din ansamblul lucrărilor tinerilor. La o analiză atentă constatăm că, în cea mai mare parte, ei sînt preocupați să exprime adevărurile **epocii lor,** să sesizeze și să fixeze pentru contemporani **pulsul epocii :** preocupați de conturarea acestui **azi,** constatăm astfel că, în special pictorii, sînt preocupați de **evocarea peisajului actual al țării,** de chipul ei cel nou, mereu întinerit, de **aspectele de viață și muncă** din locurile unde trăiesc și muncesc oamenii ; totodată, chipul acestor contemporani capătă dimensiuni și profunzimi remarcabile ; nu sîntem puși în fața unui gen ce tinde spre intimizare, ci, dimpotrivă, **surprinderea individualității cu funcție de simbol,** de exponent al unei categorii de vîrstă, al unui grup social, al unei psihologii, reprezintă preocuparea de bază atît a pictorilor, cît și a sculptorilor.

Natura statică de o mare bogăție și varietate formală dă date cu privire la nivelul tehnic ridicat însușit de către acești tineri creatori.

În sfîrșit, ca și în alte împrejurări buni și foarte buni s-au dovedit a fi graficienii, dintre care se remarcă categoria largă a ilustratorilor, nu de carte, ci a ilustratorilor marilor pagini literare.

Poate nu la fel de bogată ca în alți ani, secțiunea artelor decorative cuprinde, totuși, în alcătuirea ei, obiecte din toate genurile de creație ale teritoriului decorativului: sticlă, ceramică, porțelan, tapiserie, imprimeuri textile, panouri decorative executate în tehnici mixte. Lipsesc unele genuri mai speciale, cum ar fi lucrul în metal, prelucrarea artistică a pielii, precum și sectorul distinct al designului, aspect provenind însă din răspîndirea lucrărilor acestor autori în diferite alte expoziții și manifestări artistice din țară și de peste hotare.

PLASTICĂ

Ca o observație de ansamblu este, și mi se pare că, prin această afirmație revin asupra unui fapt semnalat și mai înainte, **nivelul artistic foarte bun.** Ceea ce nu înseamnă, cum s-ar putea crede printr-o judecată pripită, că toți tinerii artiști lucrează foarte bine: nu !, ci noi vrem să punem în evidență altceva: că, după o severă și dreaptă jurizare, din numărul mare de participanți au rămas peste 300 de tineri autori foarte buni, ceea ce, pentru o generație înseamnă, mult, foarte mult. Avînd în paralel și un rost educativ, această expoziție dă tuturor celorlalți **o lecție despre felul în care trebuie să se prezinte la o astfel de confruntare un plastician,** și ce nivel trebuie să aibă el, acum, pentru a intra (sau nu) în rîndurile creatorilor competitivi. De altfel, mai trebuie subliniat că, printre expozanții din sala Dalles, se află **un număr însemnat de tineri laureați ai concursurilor internaționale de artă plastică.**

Datorită caracterului bienal, expoziția oferă posibilitatea și publicului și specialiștilor de a studia stadiul și evoluția creației tinere, comparativ cu edițiile anterioare. Această republicană avînd deci în egală măsură și caracterul unei **secțiuni prin profilul unei generații,** se va completa cu „fișa" edițiilor viitoare. Iată de ce această expoziție este așteptată și pregătită cu real și firesc interes și nerăbdare de către artiști, ei înșiși avînd nevoie de o confruntare cu colegii propriei lor vîrste, ai propriilor lor idealuri.

Îmbucurător și încîntător este **universul tinerilor** ale căror lucrări le putem admira pe simeze. **Prezentul** evocat în sensul mare al dezvoltării societății, dar și în cuceritoarele detalii, bine individualizate care dau farmec și autenticitate operelor, și **istoria** asupra căreia se apleacă cu seriozitate, cu gravitate, înarmați cu cunoștințe temeinice, cu plăcerea reconstituirii de epocă a unui eveniment, cu patima aducerii în prim-plan a vremurilor de jertfă, glorie și luptă ale unui popor încercat. La foc de cinste se află figura ilustrului nostru conducător de partid și de stat, tovarășul **Nicolae Ceaușescu și întreaga sa viață dedicată partidului, poporului, luptei pentru pace, progres, independență și suveranitate,** luptă în care i-a fost mereu alături, tovarășa **Elena Ceaușescu.** O suită de lucrări prezintă cele mai importante momente din această lungă și bogată în fapte biografie exemplară de erou comunist. Bogăția de sensuri, pilda acestor imagini grăitoare, convingătoare și mobilizatoare se amplifică cu rezonanța afectivă, cu dragostea și recunoștința pe care tinerii creatori și-o pot astfel exprima, metaforic, prin intermediul limbajului artistic specific, față de partid și conducător, aducînd un omagiu fierbinte, tineresc și avîntat anilor de fertilitate creatoare ce le-au fost dăruiți, condițiilor de lucru oferite pentru a se putea desăvîrși și slefui, pentru a ajunge la adevărata maturitate artistică, pentru a putea deveni, în scurt timp, glasul conștiinței artistice, **purtători de crez și cuvînt sublimat și concentrat în opera de artă, al năzuințelor întregului popor.**

Dedicată sărbătoririi a 45 de ani de la marea revoluție de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă de la 23 August 1944, precum și viitorului Congres al XIV-lea al partidului, expoziția națională de artă plastică a tineretului din Capitală constituie un moment de seamă în viața tinerilor creatori, prilej de a-și exprima **legătura organică cu poporul, cu istoria sa, cu tradiția, dragostea față de partid,** și de a-și afirma dorința de implicare în efortul comun al societății românești de edificare a unei lumi mai bune bazate pe pace, înțelegere, cooperare, gînduri și crezuri ce dau fundamentala trăsătură a creației tinere : **umanismul și militantismul, spiritul angajat, revoluționar.**

SIMONA BOARIU

Reperele actualității agricole

(Urmare din pag. 1)

alături de ele nu face, iertați-mi jocul de cuvinte, mare... brînză.

Îndemnați de Nicolae Soare, i-am cunoscut pe cîțiva dintre crescătorii de oi ai cooperativei din Capul Pîscului. Șeful de cîrd Ion Dudun lucrează de peste 15 ani, adică de cînd a terminat liceul (da liceul, am reținut bine !) la stînă. Și a lucra la stînă înseamnă a te scula zi de zi în jurul orei trei și jumătate dimineața pentru a te ocupa de muls, după cum mai înseamnă a dormi, în cea mai mare parte a anului, sub cerul liber, în imediata vecinătate a turmei. Ion Dudun și cei șapte ciobani din subordinea sa tocmai se pregăteau în ziua documentării noastre să plece cu oile la munte, urmînd să se întoarcă de acolo în toamnă, odată cu ivirea primei zăpezi.

Să recunoaștem, o asemenea viață nu este dintre cele mai ușoare. Ce-i drept, ciobanii cîștigă bine, dar nu acesta este motivul fundamental pentru care ei înfruntă asprimile vremii și singurătatea. Pentru ei, oieritul este o profesie de inimă. Altminteri n-ar rezista, ar da bir cu fugiții. De fugit, însă, n-a fugit pînă acum nici unul dintre ciobanii unității din Capul Pîscului. Sau, dacă vreți, au fugit toți din locuri de muncă ceva mai confortabile, statornicindu-se la oi.

Și la Cooperativa Agricolă de Producție Cîmpulung, ciobanii erau în pragul plecării la munte, plecare ce, avea să ne lămurească președintele Moise Rolea, nu înseamnă nicidecum o restrîngere a activității din sectorul zootehnic. Acum această activitate legată în principal de asigurarea bazei furajere, bază care deja a început să prindă contur.

Cine are furaje îndestulătoare, subliniază Mihai Duță, vicepreședintele unității, are și producții de lapte mari. Iar cooperativa din Cîmpulung, ca și cea din Capul Pîscului se numără printre fruntașele județului la acest capitol.

Fiecare din aceste două unități a încheiat, spre exemplu, anul 1988 cu beneficii, acest lucru datorîndu-se, în bună măsură, rezultatelor obținute în zootehnie, pășunii și priceperii de care au dat și dau dovadă oamenii care lucrează aici.

Da, pentru a produce pe măsura așteptărilor, animalul ca și pomul, trebuie să-l simtă pe om aproape, ceea ce se întîmplă, după cum am putut constata, cu adevărat în unitățile menționate.

ȘTEFAN MITROI

Rezultate spectaculoase

(Urmare din pag. 1)

ranți și catalizatori. Despre Dumitru Vălimăreanu se spune că ar fi de-o vîrstă cu fabrica. Și el își amintește că, atunci cînd a venit aici, lucra într-o secție călduroasă, umedă și cu mirosuri înțepătoare. De-atunci s-au schimbat multe — utilaje, produse — au venit oameni noi, iar condițiile de lucru sînt incomparabile, ca să nu mai vorbim că munca manuală aproape a dispărut. Și Margareta Jipescu, coordonatoarea secției finisaj, este o veterană, venită aici încă din 1953. Însoțindu-mă prin întreprindere, am rămas surprins văzînd mai multe mașini „antice", dar într-o perfectă stare de conservare și capabile să funcționeze. Ne-am despărțit greu de uneltele astea, îmi mărturisea ea, dar cea mai mare tristețe te cuprinde cînd trebuie să renunți la un om care și-a încheiat activitatea. Nu întîmplător vechile utilaje se mai află la locul lor. În caz de forță majoră, de pene sau revizii, ele pot prelua o parte a sarcinii de producție. În schimb, Gheorghe Marin, șeful atelierului mecanoenergetic al secției finisaj, este mai pragmatic și mai puțin tentat de amintiri. El este autorul unei inovații privind reversibilitatea instalației de vehiculare a apretului. Adică, aceeași mașină poate lucra în două sensuri pentru impregnarea ambelor fețe ale materialului. Tot Gheorghe Marin s-a ocupat de centralizarea instalației de aer comprimat, înlocuind compresorul fiecărui utilaj cu un sistem unitar, operație salutară pentru economia de energie. În același sens s-a organizat și gospodăria de condens, reușindu-se recuperarea aburului energetic și reintroducerea lui în circuit. Echipa de mecanici a montat o serie de utilaje, a intervenit la adaptarea lor și a asimilat toate piesele de schimb. Firește că schimbarea utilajelor a dat multă bătaie de cap, spațiul rămînînd același, dar fluxul tehnologic este acum optimizat, perfect adaptat producției.

Uneori mai lentă, alteori mai intensă, modernizarea a avut și la „Țesătoriile Reunite" aceleași implicații sensibile asupra productivității muncii. De exemplu, desfibrarea se executa înainte pe o singură mașină, materialul urmînd a fi rulat de cinci ori. Un flux tehnologic modern, cu cinci posturi, preia acum o singură dată materialul, fiind deservit de numai un om. La plușurile jacquart surplusul de ațe de pe dos era îndepărtat manual. O mașină înlocuiește acum munca a 16 oameni. Linia de vopsire are comandă cu program ; s-a adus o rameuză de mare capacitate. Evident, toate aceste înzestrări se repercutează și asupra calității. Dar oamenii nu au așteptat mașinile noi pentru a veni cu idei noi. La secția finisaj a luat ființă un atelier de confecții. El a demarat cu două mașini de cusut, ajungînd azi la 45 de lucrătoare și o producție de 15 milioane lei/an.

Fiind cea mai veche în ramură, „Țesătoriile Reunite" primește și acele comenzi speciale, mai dificil de executat. De altfel, întreprinderea este profilată pe produse de serii mici și mijlocii în proporție de 55 la sută. Au fost aici comenzi și de numai 100 m dintr-o nuanță. În aceste condiții nu e ușor să manevrezi între 10—15 filaturi din întreaga țară pentru a asigura materia primă necesară. Mai ales că, din cauza complexității produselor, ciclurile de fabricație sînt lungi, depășind cîteodată chiar 45 de zile. Totuși, cum remarca inginerul Stelian Dumitrescu, directorul întreprinderii, an de an „Țesătoriile Reunite" și-a îndeplinit planul, ba chiar l-a depășit. Explicația, pe care am mai amintit-o, ținea s-o sublinieze și Lucia Călin, secretara adjunctă cu probleme de propagandă a B.O.B. Ea constă în preocuparea conducerii pentru oameni, pentru pregătirea lor profesională, posibilitatea de a le asigura un cîștig pe măsura eforturilor lor. Dar modernizarea, se exprima inginera șefă Emilia Adăscăliței, este pentru noi un mijloc și nu un scop. Testele de laborator la fire și materiale, biroul de creație pentru modele noi, stația de calcul devin auxiliari prețioși în sporirea producției, a diversității și calității ei, finalitatea acestor performanțe concretizîndu-se în produse ce poartă marca „Țesătoriile Reunite" și se cer atît în țară cît și peste hotare.

IULIAN COSTANDACHE

Investiția de conștiință

În prima jumătate a secolului, Buzăul era un tîrg insignifiant a cărui existență se sprijinea pe două mori, trei distilerii de spirt și cîteva fabricuțe de gheață artificială, produse zaharoase, de prelucrare a materialelor, tîmplărie, teracotă. Abia în anii construcției socialiste, cînd s-a pus problema ridicării nivelului economic al tuturor zonelor țării, a valorificării tuturor resurselor umane și materiale, în județ industria a devenit ramura principală a economiei, cu predominarea industriei grele. Buzăul este astăzi un centru industrial în care se află întreprinderi de interes republican din ramurile metalurgiei, construcțiilor de mașini, chimiei, alimentară. Întreaga producție industrială a anului 1988 se realizează, în prezent în mai puțin de o lună. Dintre cele 28 de unități industriale moderne, bine dotate, 21 sînt de subordonare republicană. Toate acestea ilustrează ritmul uriaș al investițiilor consacrate creșterii puterii industriale a municipiului, efortul de a crea cele mai bune condiții pentru ca oamenii să se poată implini prin munca lor. Despre felul în care oamenii muncii buzoieni înțeleg să valorifice aceste condiții, am stat de vorbă cu tineri de la una din cele mai importante unități economice, Întreprinderea de Utilaj Tehnologic. Iată ce ne spune Constantin Jipa, secretarul comitetului U.T.C. : „Mulți dintre noi nici nu ne născuserăm încă la vremea cînd în locul barăcilor ce existau aici începea să se ridice întreprinderea care, de-a lungul anilor, și-a adăugat noi și noi capacități. Am fost în schimb martori la impresionantul proces de modernizare a producției, la apariția unor fluxuri tehnologice de înaltă eficiență. De aceea, nu uităm nici o clipă cuvintele tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului nostru : „Sîntem într-un asemenea stadiu de dezvoltare a economiei românești, încît problema calității, a nivelului tehnic, a aplicării cuceririlor științei în toate domeniile devine problema hotărîtoare pentru progresul general al economiei, al patriei noastre ! Trebuie să trecem cu toată hotărîrea la aplicarea fermă a măsurilor de îmbunătățire a calității !"

Avem un Program privind îmbunătățirea nivelului tehnic și calitativ al produselor, care cuprinde, într-un sistem complex, ansamblul acțiunilor menite să contribuie la ridicarea calității : cercetarea, concepția, proiectarea, fabricația, controlul de calitate, etc. Așa cum sublinia secretarul general al partidului, problema calității nu o rezolvă controlul de calitate, ci fiecare muncitor, maistru, inginer la locul lui de muncă. Controlul de calitate poate să respingă un produs sau altul dar, în nici un caz nu are cum să elimine deficiențele de execuție. Aici intervin gradul de conștiinciozitate al fiecăruia, pasiunea cu care își face meseria, seriozitatea, respectul față de colectivul din care face parte și, implicit, față de sine însuși". Toate acestea țin de o atitudine înaintată care se formează, se educă în cadrul organizației de tineret. „A munci în chip comunist — ne spune sudorița Viorica Niță, secretara cu probleme de propagandă în comitetul U.T.C. — înseamnă a te dărui cu tot ce ai mai bun muncii, astfel încît din mîinile tale să iasă produse impecabile. Nu-mi imaginez cum poate pleca acasă liniștit un tînăr care știe că a tras chiulul, că a mers la minimă rezistență, prestînd o muncă superficială ale cărei „rezultate" nu întîrzie să se arate de îndată ce piesa proastă lucrată de el reușește să perturbe un întreg angrenaj. Încercăm să evităm asemenea situații ocupîndu-ne de viitorii noștri colegi încă din perioada cînd își fac la noi practica în producție ca elevi. Avem acțiuni comune (și de muncă și de divertisment), încercăm să ne împrietenim cu ei și de pe această poziție să-i facem să înțeleagă că efortul colectiv spre mai bine înseamnă efortul fiecăruia în parte, că fiecare om al muncii are o importantă urlasă în bunul mers al producției, în păstrarea prestigiului întreprinderii. Avem aici și tineri care ne-au fost încredințați spre reeducare. Ei sînt repartizați la cele două brigăzi de educație prin muncă și pot să vă spun că utecistii din aceste brigăzi se pot mîndri cu foarte bune rezultate în realizarea sarcinilor de producție, dar și în acțiunea lor de readucere pe drumul drept a acestor tineri care au avut un moment de rătăcire. Găsesc la noi încredere și, în cele mai multe cazuri, o răsplătesc în modul cel mai cinstit".

Sigur că nu-i putem educa pe alții decît autoeducîndu-ne în permanență — intervine lăcătușul Vasile Andries — avînd o atitudine demnă de urmat în tot ceea ce facem. Lucrez la atelierul de compensatori (înființat în noiembrie, anul trecut) și 80 la sută din cei care lucrează aici sînt tineri. Dispunem de mijloace de producție complexe, ne măsura celor mai înalte exigențe și obținerea succeselor nu depinde de decît de modul în care știm să folosim aparatura pe care o avem. Pregătirea noastră trebuie să meargă în ritm cu dezvoltarea tehnică a întreprinderii.

„Din fericire, la noi activitatea educativă își arată din plin roadele — completează Constantin Untea, secretarul cu probleme organizatorice al comitetului U.T.C. — fiindcă despre ce altceva dacă nu despre conștiință este vorba atunci cînd amintim că de 14 ani organizația noastră ocupă cu consecvență locul I pe județ la muncă patriotică ? Și trebuie să ținem cont că acțiunile de muncă patriotică au loc în afara programului, cînd orice tînăr preferă să vadă un film, să citească o carte, să asculte muzică, să danseze, să facă sport etc. Dar se găsește timp și pentru acestea. Dacă sîntem alături la greu, la fel sîntem și cînd e vorba de distracție fiindcă, o dată cu trecerea timpului, colegialitatea se transformă în prietenie, iar prietenia noastră are la bază interese și aspirații comune dintre care pe locul întîi stă afirmarea prin competență, prin fapte de muncă, prin invenții și inovații și „brățări de aur" cucerite la diverse concursuri profesionale. Se munceste cu dăruire la noi fiindcă, avînd o vastă producție destinată exportului, dincolo de prestigiul nostru, al întreprinderii, se pune problema prestigiului țării noastre. Aici intervine deja sentimentul patriotic de la care nimeni nu poate abdica".

G. HUREZEAN

UN CREZ DE LA CARE NU POȚI SĂ ABDICI

TELEGRAMĂ

Domnului PAUL BIYA

Preşedintele Republicii Camerun

YAOUNDE

Sărbătorirea Zilei naţionale a Republicii Camerun îmi oferă plăcutul prilej de a vă adresa sincere felicitări şi cele mai bune urări de sănătate şi fericire personală, de progres şi prosperitate poporului camerunez prieten.

Sînt încredinţat că bunele raporturi de prietenie şi cooperare dintre ţările noastre se vor dezvolta continuu, spre binele popoarelor român şi camerunez, al cauzei păcii, înţelegerii şi colaborării internaţionale.

NICOLAE CEAUŞESCU

Preşedintele Republicii Socialiste România

AGENDA

În zilele de 15—19 mai a.c., o delegaţie de activişti ai Partidului Comunist Bulgar, condusă de tovarăşul Vasil Momov, prim-adjunct al şefului Secţiei Politica Ideologică a C.C. al P.C.B., a efectuat, la invitaţia C.C. al P.C.R., o vizită pentru schimb de experienţă în ţara noastră.

Membrii delegaţiei au avut convorbiri la C.C. al P.C.R., Comitetul municipal Bucureşti al P.C.R. şi Comitetul judeţean Braşov al P.C.R., Academia de studii social-politice de pe lîngă C.C. al P.C.R., au vizitat obiective economice, sociale şi culturale din Capitală şi judeţul Braşov.

La încheierea vizitei, delegaţia bulgară a fost primită de tovarăşul Ion Stoian, membru supleant al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R. A fost de faţă Ivan Likov, însărcinat cu afaceri a.i. al Ambasadei R.P. Bulgaria la Bucureşti.

În perioada 16—19 mai a.c., la Constanţa şi-a desfăşurat lucrările cea de-a 33-a Conferinţă a Comitetului Sportiv al Armatelor Prietene (C.S.A.P.). Au luat parte reprezentanţi ai sportului militar din 22 ţări socialiste şi în curs de dezvoltare din Europa, Asia, Africa şi America Latină. Participanţii la conferinţă au efectuat un schimb de experienţă în domeniul pregătirii fizice şi al sportului de performanţă din armatele membre ale C.S.A.P. şi au dezbătut probleme legate de amplificarea în continuare a colaborării dintre echipele sportive militare. Au fost vizitate unele unităţi ale Armatei Republicii Socialiste România, precum şi obiective economice, istorice şi turistice din ţara noastră.

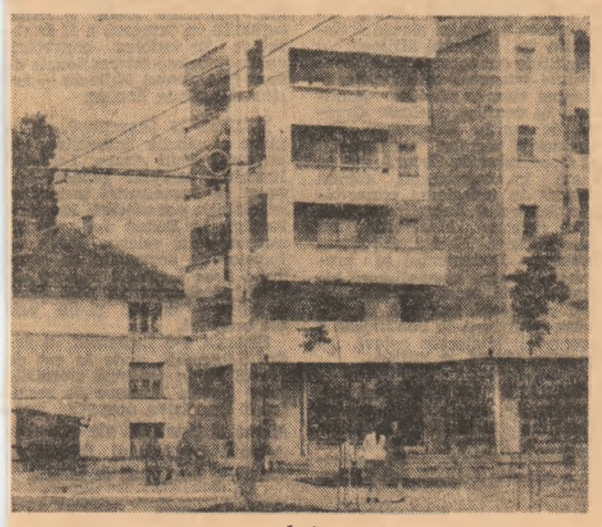

Iaşi

Foto : MIHAI CUCU

Exigenţe majore în activitatea de educare comunistă, revoluţionară a tinerei generaţii

(Urmare din pag. 1)

tinerii se confruntă acolo unde trăiesc şi muncesc. Pe lîngă problematica principală, fundamentală însuşită şi dezbătută, în cadrul învăţămîntului politico-ideologic al U.T.C., tinerii dezbat şi înţeleg mai bine locul şi rolul lor, al organizaţiei lor revoluţionare în viaţa politică şi socială a ţării, răspunderile încredinţate, modul în care aceste răspunderi sînt onorate în activitatea de zi cu zi, prin felul lor de a munci, prin măsura în care contribuie direct şi efectiv la progresul neîntrerupt al dezvoltării economico-sociale a ţării, la ridicarea României pe noi culmi de progres şi civilizaţie. Cunoaşterea documentelor de partid, a legilor ţării constituie, alături de dezbaterea diferitelor evenimente social-politice din viaţa poporului nostru, linia de forţă care conferă un bogat conţinut învăţămîntului politico-ideologic, dezvăluind dimensiunile sale educative, concretizate în planul dezbaterii, al angajării şi implicării entuziaste a tinerei generaţii în viaţa întregii noastre naţiuni.

Mijloacele şi modalităţile educative folosite de Uniunea Tineretului Comunist sînt diverse, concrete şi complexe, corelîndu-se într-un sistem armonios, tinzînd spre acelaşi obiectiv final — formarea şi educarea comunistă a tinerei generaţii. Astfel, învăţămîntul politico-ideologic se corelează cu celelalte mijloace care realizează difuzarea cunoştinţelor social-politice cu ajutorul mijloacelor de informare şi comunicare în masă. Învăţămîntul politico-ideologic, informările politice, cercurile de dezbatere politico-ideologice propaganda audio-vizuală, propaganda prin conferinţe, „Tribuna dezbaterilor politico-ideologice", cercurile de pregătire politico-ideologică, etc. ca părţi componente ale sistemului general de educaţie comunistă, revoluţionară a tineretului au în vedere totalitatea aspectelor privind formarea şi pregătirea tinerei generaţii din toate punctele de vedere politic, ideologic, moral, profesional, cultural. De aceea, este foarte important gradul de utilizare a tuturor acestor pîrghii şi mijloace educaţionale cît şi calitatea şi conţinutul de idei asigurate de multitudinea acţiunilor educative întreprinse de Uniunea Tineretului Comunist, de organele şi organizaţiile sale, întrucît educaţia tineretului solicită formarea modului său de gîndire în spirit revoluţionar, însuşirea unor cunoştinţe ştiinţifice la nivelul cel mai înalt, asimilarea unor valori şi principii morale capabile să răspundă direct responsabilităţilor sociale ce revin tinerei generaţii, modelarea unor comportamente care să stimuleze participarea întregului tineret la viaţa economică, socială şi politică a ţării la rezolvarea diverselor probleme care se ridică în procesul dezvoltării multilaterale a României socialiste.

Amploarea sarcinilor şi complexitatea problemelor ce decurg firesc din procesul de transformare revoluţionară a societăţii româneşti, dezvoltarea şi perfecţionarea democraţiei muncitoreşti-revoluţionare, afirmarea noii revoluţii ştiinţifico-tehnice, ca factor hotărîtor al progresului, raportul actual dintre nivelul general ideologic şi politic şi nivelul de dezvoltare al forţelor de producţie, al societăţii noastre socialiste în ansamblu, sînt factori majori care trebuie să se reflecte, în moduri specifice, în intensificarea şi perfecţionarea activităţii de educare revoluţionară a tinerei generaţii. Tocmai de aceea, aşa cum sublinia secretarul general al partidului în cuvîntarea sa la Plenara C.C. al P.C.R. este necesar să se intensifice întreaga activitate politico-ideologică pentru ca tineretul de dezvoltare al conştiinţei socialiste, conştiinţa socialistă să devină o puternică forţă a dinamizării şi dezvoltării generale a întregii societăţi. În cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu se arată : **„Este necesar să intensificăm activitatea politico-ideologică, să dezbatem larg problemele actuale ale dezvoltării economice şi sociale, ale progresului ştiinţei şi cunoaşterii umane, ale dezvoltării generale a omenirii pe baza concepţiei revoluţionare despre lume şi viaţă, a materialismului dialectic şi istoric, pe baza principiilor socialismului ştiinţific"**, aceasta reprezentînd o necesitate obiectivă determinată de realitatea că socialismul se construieşte cu oamenii pentru oameni. Numai în măsura în care oamenii, întregul popor, tînăra generaţie a ţării se simt participanţi autentici — în tripla lor calitate de producători, proprietari şi beneficiari ai avuţiei naţionale — numai în măsura în care ei valorifică largul cadru al democraţiei muncitoreşti-revoluţionare, implicîndu-se activ în desfăşurarea procesului revoluţionar, în elaborarea şi înfăptuirea liniilor directoare de dezvoltare generală a societăţii, conştiinţa socialistă reprezintă o autentică forţă motrice a progresului.

În acest sens un rol important revine Uniunii Tineretului Comunist, organizaţiilor sale revoluţionare în perfecţionarea şi intensificarea întregii activităţi politico-educative, de formare comunistă, revoluţionară a tinerei generaţii, rezultatul acestor acţiuni fiind dat de gradul înalt de implicare şi integrare organică al tinerei generaţii a ţării în uriaşul efort, constructiv al întregului nostru popor, de modul în care tineretul îşi asumă şi îşi onorează responsabilităţile faţă de societate, demonstrînd ataşament şi devotament faţă de politica partidului, militînd exemplar pentru transpunerea ei în practică, reafirmîndu-şi, cu fiecare nou examen al faptei, tăria şi perenitatea convingerilor, opţiunilor şi aspiraţiilor sale comuniste, patriotice şi revoluţionare, făcînd din munca pentru ţară, pentru înflorirea ei expresia cea mai fierbinte şi adevărată, identitatea însăşi a tinereţii înflăcărate şi creatoare, puternică forţă socială, viitorul însuşi al naţiunii noastre socialiste.

CRISTINA BALINT

Unde mergem astă-seară?

Şi la acest sfîrşit de săptămînă li se oferă tinerilor din întreaga ţară multiple posibilităţi de petrecere a timpului liber. Afişul cuprinde alături de tradiţionalele seri cultural-educative şi distractive, saloane literare, expoziţii, întreceri sportive. Dintre ele reţinem pentru dumneavoastră, în rubrica de faţă, cîteva acţiuni care sperăm să corespundă gusturilor şi exigenţelor pe care le aveţi.

Portativul tinereţii

Centrul de creaţie şi cultură socialistă „Cîntarea României" pentru tineret din Slatina găzduieşte seara cultural-distractivă „Portativul tinereţii" la care sînt invitaţi aproximativ 500 de tineri din unităţile economice slătinene. În program : dans, muzică uşoară românească şi din repertoriul internaţional, concurs de dans-perechi, concursul distractiv „Dansul scaunelor". Invitaţii serii sînt formaţiile de muzică uşoară „Mesaj" şi formaţia de muzică tînără „Alutus" ale Centrului, precum şi poetul slătinean Virgil Dumitrescu. ● De asemenea, tinerii din Bals sînt invitaţi la manifestarea „Dansăţi cu noi" ; participă formaţia de muzică uşoară „Asterisc" — calificată în faza finală a Festivalului naţional „Cîntarea României" şi solista de muzică uşoară Nicoleta Andrei. ● La Liceul industrial „Textila" din Slatina, sub coordonarea profesorului Viorel Dianu, membru al cenaclului literar „Metafora", are loc un recital de muzică şi poezie „Primăvara noastră, prin dăvara tării" la care îşi dau concursul elevi, membri ai cenaclurilor literare şcolare din oraş.

Salonul judeţean de carte

În cadrul celei de a 10-a ediţii a „Salonului judeţean de carte" organizat de Biblioteca judeţeană şi Centrul de librării Vaslui, tinerii din această frumoasă localitate moldavă vor putea vedea în sala „Arta" a Muzeului judeţean expoziţia „Eminescu în universalitate" — cu lucrări din creaţia Luceafărului poeziei româneşti în limbi străine. În continuare va fi audiat un microconcert de piese muzicale inspirate de poezia eminesciană susţinut de un grup de interpreţi de la Conservatorul „George Enescu" din Iaşi. **(C. Costin)**

Valsul florilor de măr

La Fălticeni, Rădăuţi, Gura Humorului şi Cîmpulung Moldovenesc în judeţul Suceava, tinerii au posibilitatea să participe la centrele de creaţie şi cultură socialistă „Cîntarea României" la frumoase seri cultural-distractive intitulate sugestiv : „Drag mi-i cîntul, drag mi-i jocul", „Armonie, tinereţe, ritm şi bucurie", „Valsul florilor de măr", „Serenada viselor de aur". Se va asculta muzică, poezie, se vor învăţa dansuri, ceea ce argumentează buna şi responsabila pregătire a acestor manifestări, ceea ce motivează afluenţa tinerilor la centrele de creaţie şi cultură socialistă „Cîntarea României", în fiecare sîmbătă.

Portret în alb

O frumoasă şi complexă manifestare găzduieşte şi Centrul de creaţie şi cultură socialistă „Cîntarea României" pentru tineret din Cîmpina ! Programul cuprinde, printre altele : demonstraţie de dans aerobic cu formaţia Centrului, „Scrisoare de bun rămas", muzică folk cu Gabriela Costin, „Portret în alb", moment poetic în compania muncitorului poet de la I.P.L. Cîmpina, Constantin Soldea, „Peşcăruşul albastru", muzică tînără în interpretarea Laurei Voinea, „Totul tineretului" — preferinţe muzicale ale tinerilor, muzică de dans...

Vă invităm la dans

Tinerii bistriteni sînt aşteptaţi la Centrul de creaţie şi cultură socialistă „Cîntarea României" pentru tineret din Bistriţa pentru o agreabilă întîlnire cu dansul, muzica, poezia, pentru a se cunoaşte mai bine între ei, pentru a lega noi prietenii, pentru a se deconecta şi recrea.

În cînt şi vers

La Buhuşi, judeţul Bacău, în cadrul Centrului de creaţie şi cultură socialistă „Cîntarea României" organizatorii propun tinerilor o seară de muzică şi poezie prin care vor cînta vîrsta lor frumoasă.

Bună seara, fete, bună seara, băieţi !

O seară cultural-distractivă cu titlul „Bună seara, fete, bună seara, băieţi !" are loc la Centrul de creaţie şi cultură socialistă „Cîntarea României" pentru tineret din Drobeta-Turnu Severin.

Anii tinereţii noastre

Comitetul municipal Galaţi al U.T.C. organizează la Liceul „Al. Ioan Cuza" din localitate seara cultural-educativă „Anii tinereţii noastre", la care îşi vor da concursul elevii creatori şi interpreţi.

Concurs de muzică rock „Bucureştiul tinereţii noastre"

Şi astăzi, sîmbătă, 20 mai, la ora 17, la Arenele Romane, se desfăşoară concursul de muzică rock „Bucureştiul tinereţii noastre" la care participă tinere talente în sfera muzicii rock, formaţii din Bucureşti, Timişoara, Alba Iulia, Sibiu, Rîmnicu Vîlcea, Craiova, Cluj-Napoca, TîrguUreş, Baia Mare, Reşiţa, Sighişoara, Zărneşti, Cîmpina. Mîine, tot la Arenele Romane, tot la ora 17, are loc gala laureaţilor !

Rubrică realizată de MIOARA VERGU-IORDACHE

O sugestie de la... TITUS MUNTEANU

realizator de emisiuni T.V.

— Deci, ce propuneţi tinerilor ?

— În primul rînd, emisiunea TV „La sfîrşit de săptămînă". Pentru că e cald vă invit la plimbare sau la strand sau în excursie, fără a uita să vă dau ideea despre afişul cultural. Puteţi să vă plimbaţi în Parcul Tineretului şi să urmăriţi aici, la Palatul Sporturilor şi Culturii, ultimele două zile ale Concursului de dans organizat de redacţia la care lucrez, spectacolele-concurs fiind completate de recitaluri prezentate de personalităţi ale muzicii uşoare româneşti şi invitaţi de peste hotare. La Piteşti puteţi lua parte, azi şi mîine, la spectacolele Concursului interjudeţean de muzică uşoară „Laleaua de aur". Din afişul teatral reţin ultima premieră a Teatrului Mic, „Maidanul cu dragoste", iar din cel cinematografic „O vară cu Mara", „Maria şi Mirabela în Tranzistoria" şi „François Villon". Alegeţi ! **(Mihai Bogatu).**

SPORT

● Astăzi şi mîine se vor desfăşura la Bruxelles întrecerile celei de-a 17-a ediţii a Campionatelor europene feminine de gimnastică, la care vor participa sportive din 25 de ţări.

Din lotul României fac parte Daniela Silivaş, Gabriela Potorac, Cristina Bontaş şi Maria Neculiţă.

În prima zi se va disputa concursul pentru individual compus, iar duminică vor avea loc finalele pe aparate.

● Pe stadionul Dinamo din Capitala se va disputa astăzi meciul dintre echipele Victoria Bucureşti şi Oţelul Galaţi, restanţă din etapa a 27-a a campionatului diviziei A la fotbal.

Partida va începe la ora 18,00.

● În clasamentul celor mai buni ciclişti din lume, clasament alcătuit de federaţia internaţională de specialitate, pe primul loc se află francezul Charlie Mottet cu 819 puncte, urmat de irlandezul Sean Kelly — 760 puncte şi spaniolul Pedro Delgado cu 719 puncte. Delgado a cîştigat recent Turul Spaniei, realizînd într-o etapă contracronometru individual pe distanţa de 46,500 km o medie orară de peste 45 km.

● Cursa internaţională automobilistică — formula 3 000 desfăşurată la Tokio a revenit pilotului american Ross Cheever („Dunlop"), care a parcurs 10 km în 1h15'32"097/1 000.

● În cadrul concursului internaţional de nataţie de la Uelzen (R.F. Germania), înotătoarea olandeză Marieke Masterbroek a cîştigat proba de 50 m liber cu timpul de 26"35/100, iar coechipiera sa Diana Plaats s-a situat pe primul loc la 100 m liber în 57"38/100.

Proba masculină de 200 m liber a revenit vest-germanului Peter Sitt — 1'53"39/100.

● Echipa de rugbi a Scoţiei şi-a început turneul în Japonia

● MERIDIAN ●

jucînd cu selecţionata Kanto, pe care a învins-o cu categoricul scor de 91—8 (39—8). În continuare, rugbiştii scoţieni vor evolua la Fukuoka.

● Cu prilejul unui concurs desfăşurat la Columbus (Ohio), atletul american Jack Pierce a cîştigat proba de 110 m garduri, cu timpul de 13"40/100, iar coechipierul său Tim Simon a fost cronometrat pe 400 m în 44"79/100.

● În meci pentru titlul mondial la categoria grea-uşoară (versiunea W.B.C.), boxerul portorican Carlos de Leon l-a învins prin KO tehnic, în repriza a 9-a, pe englezul Sammy Reeson, în gala desfăşurată la Londra.

● La Moscova se desfăşoară în aceste zile turneul de calificare pentru Cupa Mondială de şah. După 3 runde în clasament conduce Evgheni Pigusov (U.R.S.S.) cu 3 puncte, urmat de Smejkal (Cehoslovacia) şi Rogers (Australia) cu cîte 2,5 puncte etc.

● La cupa mondială de tir de la Zagreb proba de pistol liber a revenit sportivului Erich Buljung (S.U.A.) cu 662 puncte, urmat de Hansruedi Gaeli (Elveţia) — 656 puncte. În proba feminină de armă standard pe locul întîi s-a situat Nonka Matova (Bulgaria) cu 593 puncte.

● Turneul internaţional de tenis de la Roma, contînd pentru „Marele Premiu", a continuat cu primele partide din turul II, în care suedezul Mats Wilander l-a eliminat cu 4—6, 6—4, 6—3 pe spaniolul Javier Sanchez, americanul Jimmy Connors a dispus cu 6—7, 6—2, 6—3 de italianul Massimo Cierro, iar olandezul Mark Koevermans l-a învins cu 6—3, 6—1 pe argentinianul Jose Luis Clerc.

Alte rezultate : Jaime Yzaga (Peru) — Tom Nijsen (Olanda) 6—2, 6—2 ; Omar Camporese (Italia) — Goran Ivanisevici (Iugoslavia) 5—7, 6—4, 6—2 ; Alberto Mancini (Argentina) — Lawsen Duncan (S.U.A.) 6—2, 6—1 ; Andre Agassi (S.U.A.) — Peter Sampras (S.U.A.) 6—2, 6—1.

IMPORTANT!

A apărut **Suplimentul literar-artistic al Scînteii tineretului**, nr. 20, din 20 mai. Din sumar : ● Sub genericul **Artistul tînăr la maturitate**, actorul George Mihăiţă mărturiseşte : „Pentru mine, critica de specialitate este opinia publicului". Interviul este realizat de Dan Mucenic ● **Cronica literară** de Al. Piru este consacrată volumului de versuri „Schiţe şi povestiri", de Elena Ştefoi. ● La rubrica **Viaţa literaturii**, sînt consemnate noi apariţii editoriale : volumul de debut colectiv în proză „În căutarea timpului prezent" (comentariu de Gabriel Rusu) şi cartea de poeme „Castelul de brumă" de Dan Rotaru (comentariu de Simion Bărbulescu) ● La **Opinii de critic tînăr**, aflăm două interesante eseuri semnate de Dan-Silviu Boerescu („Metafore epistemologice") şi Violeta Barna („Cursul profesorului Ralea") **Retuş**-ul lui Nicolae Scurtu este consacrat lui Mihai Sadoveanu ● Paginile 6—7 cuprind poeme de Theodor Răpan şi Nastasia Maniu, precum şi un grupaj al tinerilor autori care au citit în recenta şedinţă de lucru a **Cenaclului literar-artistic „Confluenţe"**, desfăşurată la Buzău (poezie — Alice Violeta Popescu, Claudiu Săftoiu, Laurenţiu Andronescu ; proză — Carmen Cătunescu) ● La rubrica **Lumea artelor**, Miruna Ionescu scrie despre „Sub masca actorului" de George Motoi, volum apărut, cu numărul 50, în colecţia „Masca" a Ed. Eminescu ; Olivia Şireanu face cronica filmului „O vară cu Mara" ; iar Simona Vărzaru prezintă două expoziţii de artă plastică ● Pagina 9 conţine intervenţia eseistică a lui Ion Coja, intitulată „Numai un accident?", iar la **Responsabilitatea faţă de Eminescu** articolul „Eminescu şi Caragiale : o atitudine" este semnat de Delia Dumitriu ● Alte rubrici : **Popasuri, Redescoperirea muzeelor, Tabela de marcaj** de Horia Alexandrescu, un nou episod din „Dragostea în vreme de ciumă" de Gabriel Garcia Márquez ● În pagina 12, la **Umanism şi pace** — un grupaj din poezia scriitoarei chiliene Gabriela Mistral şi „Lirică din Turcia".

Gazi

INFORMAŢII • NOTE • ŞAH • FILATELIE • UMOR
ÎNSEMNĂRI • MUZICĂ • JOCURI • EPIGRAME

Pe cîţiva quadraţi

● **Alba.** La Centrul de creaţie şi cultură socialistă „Cîntarea României" pentru tineret din Blaj are loc, sub genericul „Cu tinereţea noastră urmăm partidul", un spectacol de muzică şi poezie patriotică ● **Gorj.** Cele 16 brigăzi ale tineretului din bazinele miniere Motru şi Rovinari au extras peste sarcinile de plan 5 600 tone cărbune şi 25 000 metri cubi steril ● **Neamţ.** Comitetul judeţean Neamţ al U.T.C. organizează la Întreprinderea de Fire şi Fibre Poliamidice din Roman ediţia a patra a sesiunii interjudeţene de referate şi comunicări ştiinţifice cu tema : „Valori ştiinţifice şi tehnice actuale şi de perspectivă în chimia românească" ● **Prahova.** Tinerii de la Centrul Teritorial de Calcul Ploieşti vor participa la dezbaterea cu tema : „Informatica şi sarcinile ce ne revin în vederea introducerii sistemelor moderne de urmărire a proceselor de producţie". ● **Bucureşti.** La Liceul Industrial nr. 1, se deschide expoziţia cu lucrările realizate de elevi la orele de instruire practică sub genericul „Eficienţă şi imaginaţie".

SESIUNE

Comitetul judeţean Galaţi al U.T.C. în colaborare cu Şantierul Naval şi Facultatea de Mecanică, din acelaşi oraş, a organizat recent cea de-a 22-a Sesiune de comunicări tehnico-ştiinţifice a tinerilor constructori navali, ale cărei lucrări s-au desfăşurat în trei secţiuni : construcţii corp şi hidromecanică, instalaţii de propulsie navală şi instalaţii electrice de bord. Au fost susţinute în total 58 de comunicări, rod al experienţelor şi cercetărilor tinerilor ingineri, subingineri şi studenţi de la Galaţi, Brăila şi Constanţa. (F. Marin).

LUMEA POEZIEI

E mai şi-i primăvară, şi acestea în artă şi pentru noi înseamnă, aşa cum zicea poetul : „Veniţi privighetoarea cîntă, în aerul îmbătat de roze". Ne cîntă primăvara, ne cheamă frumosul, şi-n parcul naturii reîntîlnirile te simţi ca într-un muzeu. Vă propun în aceste zile să vizitaţi lăcaşurile muzeale a doi titani ai versului românesc — George Bacovia şi Tudor Arghezi — aniversîndu-i cu sufletul larg deschis.

Muzeul Bacovia ne prezintă volumele „celui ce din plumb făcut-a aur" : „Plumb", „Scîntei galbene", „Bucăţi de noapte", „Stanţe burgheze", „Stanţe tîrzii" : manuscrisele sale, fotografiile cu familia, cu prietenii de familie, cu scriitori, critici, unele obiecte personale, tablouri, mobilierul de lucru şi de viaţă. Aici ne simţim oaspeţii săi, mai ales în serile de poezie ale cenaclului literar George Bacovia.

Deci în Muzeul memorial George Bacovia, din strada cu acelaşi nume, la nr. 63 întîlnim atmosfera din volumele sale. Intrînd sfioşi şi tăcuţi, ne întîmpină Gabriel Bacovia, ghidul ce ne povesteşte şi ni-l reînvie pe poet prin vocea discului. Cu nostalgia bacoviană în noi, revedem, reauzim verdele crud şi visurile de albastru şi de azur ale primăverii, ce ne îndeamnă să păşim spre Mărţişor.

Pe strada Mărţişor, la nr. 26, ne întîmpină o imensă livadă şi-un imaginar lătrat al lui Zdreanţă, ce o păzeşte, o prisacă, o viţă de vie şi frumoasa Casă memorială Tudor Arghezi, în care poetul a creat în ultimele zile ale vieţii sale.

Caligrafii de buzunar

„Cînd vii, păşeşte slobod, rîzi şi cîntă. / Necazul tău îl uită-n treg pe prag / Căci neamul trebuie să-ţi fie drag / Şi casa ta să-ţi fie zilnic sfîntă".

Urcăm treptele Mărţişorului. De o parte şi de alta a balustradei, ne priveşte Arghezi din poze, cu mustaţa şi bascul său de pictor. În luminoasele odăi de la etaj putem vizita dormitorul poetului cu obiecte şi poze de familie, camera de lucru, cu masa ce păstrează pana şi manuscrisele, ochelarii şi bastonul — prietenii devotaţi ai poetului ce l-au însoţit la tot pasul prin casă, prin curte, prin parcurile şi străzile Bucureştiului de altă dată, căruia i-a dedicat o carte. Volumele sale — „Cuvinte potrivite", „Flori de mucigai", „Cîntare omului", „Frunze", „Cadenţe", „1907", „Stihuri pestriţe" — ne amintesc de creaţia matură a poetului ; „Cartea cu jucării" şi „Prisaca" de creaţia dedicată copiilor, fiind permanent prieten al acestora, care i-au învăţat şi-i recită poeziile ; cîteva ediţii ale ziarului „Bilete de papagal" ne prezintă activitatea sa ziaristică.

Adie vîntul primăverii peste toată aria poeziei de la Mărţişor. Aici multe duminici devin sărbători de poezie, organizate de Muzeul Literaturii Române, avînd invitaţi actori, poeţi, critici literari, trubaduri şi pictori, membri ai cenaclurilor literare sau artişti amatori. Să mergem aşadar pe aceste străzi, să păşim pragurile acestor muzee, adevărate lăcaşe de poezie, de visare, de educaţie în spiritul dragostei faţă de frumos şi bine.

DAN ŢĂPLIGĂ

Foto-album

Un zîmbet pentru... mama !
Foto : GIGEL MOTOIANU

Agendă B.T.T.

„APODIS"

Înfiinţat în urmă cu 10 ani, în cadrul Liceului de Matematică-Fizică nr. 1 Piteşti cercul de turism montan „Apodis", afiliat Agenţiei B.T.T. Argeş, numără în prezent 35 de membri permanenţi, în mare majoritate elevi ai liceului, cărora li se adaugă mai mulţi absolvenţi, rămaşi fideli cercului. În cei 10 ani de activitate, membrii cercului au participat la numeroase concursuri interjudeţene şi naţionale de orientare turistică şi drumeţie montană, obţinînd rezultate meritorii, dar în acelaşi timp au desfăşurat o intensă activitate de întreţinere şi refacere a unor marcaje în Masivul Iezer-Păpuşa. Un accent deosebit s-a pus pe activitatea membrilor cercului de promovare a creaţiilor artistice originale, cu tematică montană, în acest sens fiind demn de menţionat concursul de creaţie şi interpretare artistică, intitulat „Şezătoarea munţilor", care a ajuns în acest an la a IV-a ediţie. Tot o iniţiativă lăudabilă o constituie organizarea cu sprijinul Agenţiei B.T.T. Argeş a concursului anual de turism montan, dotat cu trofeul „Apodis", aflat anul acesta la a V-a ediţie, concurs ce se desfăşoară în Masivul Iezer-Păpuşa. **(Laurenţiu Ungureanu).**

Întrebări pentru Basul POMPEI HĂRĂŞTEANU

— La ce manifestări artistice aţi participat recent în calitate de interpret ?

— Pe scena Operei Române din Bucureşti am apărut în multe din spectacolele care menţin afişul şi în prima mea încercare de a realiza un rol principal cu caracter comic, „Don Pasquale", de G. Donizetti, pe care-l consider una din reuşitele mele sub toate aspectele. Critica de specialitate a elogiat faptul că, deşi sînt un cîntăreţ de linie, am dovedit disponibilităţi şi pentru genul comic.

— Ce a însemnat pentru jocul dv. pe scenă reacţiile spectatorilor şi interpreţilor celorlalte roluri ?

— Nebănuind eu însumi că dispun de o gamă largă de expresie artistică în crearea rolurilor de compoziţie de factură comică, satisfacţiile mele au fost cu atît mai mari cînd am simţit că publicul gustă fiecare gest, fiecare poantă, potenţîndu-mi realizarea scenică. În spectacol, dar în cel comic în special, se cere ca întreaga echipă să participe în egală măsură la realizarea lui la înalte cote valorice, jocul actorilor se interconditionează şi creează atmosfera specifică fiecărei opere, fiecărei seri.

— În cursul carierei dv., aţi abordat numeroase genuri muzicale, operă, lied, simfonie. Ce părere aveţi despre opera în concert ?

— Spectacolele de operă în concert sînt bine venite. Ele favorizează cunoaşterea de către public a lucrărilor ce ar necesita o montare de mare complexitate. Invităm tinerii la operă să le cunoască, să ne cunoască ! **(Georgeta Dumitrescu).**

CU MĂSURĂ

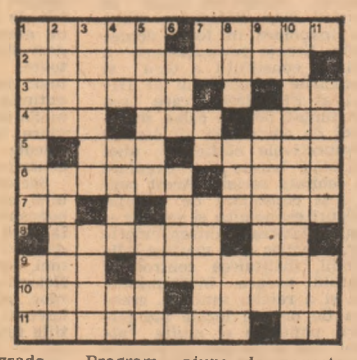

ORIZONTAL: 1) Are cîteva grade — Are cîteva grade în plus. 2) Instrumente gradate de măsurare a unghiurilor. 3) În gradul cel mai mare — Cutie ! 4) Acizi graşi liberi (abr.) — Face parte din cerc — Pădurice (reg.). 5) La exterior — Gradaţie. 6) Cu un grad înalt de cultură — Nu mai departe (pop.). 7) Perioadă de plan ! — Cu multe grade. 8) Gradări — Arc nesfîrşit ! 9) Sport cu arcul — Grad... universal. 10) Plăci gradate de radio — Nemişcat (fig.). 11) Gradaţie — Şir matematic !

VERTICAL : 1) Grad — Sacrificii la vechii chinezi. 2) Grad — Grad. 3) Are diferite grade — Program. 4) Stea (trans.) — Convingere — Lună ! 5) Unitate cu diferite grade — Abil. 6) Monarh slav — Are putere, avînd multe grade. 7) Cap de coloană ! — Coş gol ! — Mici în grad. 8) Munţi în Etiopia — Nu spun nimic — Moş ajuns de poveste. 9) Liber la capete ! — Temperatură puţin scăzută. 10) Degradare. 11) În cel mai înalt grad — Longton (simbol).

Dicţionar : RED, ECT, TSI, AAR.

TEODOR FRASIN

Rubrică realizată de B. CRISTINA

GENERAŢIE ŞI CREAŢIE

La Facultatea de Filologie a Universităţii din Bucureşti a avut loc de curînd tradiţionala Sesiune a cercurilor ştiinţifice studenţeşti. Pe parcursul celor două zile de desfăşurare, am asistat la un program nu numai dens datorită numărului mare de participanţi, ci şi variat prin tematica abordată, referitoare la istoria literaturii române, lingvistică, dramaturgie, etnologie şi folclor, teorie şi critică literară, literatură universală şi comparată. Firesc, ediţia din acest an a stat sub semnul geniului tutelar al lui Eminescu. Astfel, chiar deschiderea sesiunii a fost marcată printr-un recital de versuri din opera lui Eminescu traduse în limbi străine de studenţi, iar în continuare, mai multe secţiuni au purtat genericele „Eminescu — limbă şi poezie", „Eminescu — poet naţional şi universal", „Eminescu — mit, istorie, publicistică". În ansamblu, a fost o manifestare ştiinţifică, probînd, din nou, disponibilităţile creatoare şi analitice ale tinerilor specialişti filologi. **(Florin Antonescu).**

ŞTIAŢI CĂ...

● Cel mai răspîndit element în univers este hidrogenul, care reprezintă 90 la sută din toată materia şi peste 99 la sută din materia spaţiului interstelar ?

● La Biblioteca regală din Stockholm se află cea mai grea carte din lume, care cîntăreşte 350 kilograme ? Pentru legarea ei s-au folosit scînduri groase de 40 mm, iar pergamentul pe care este scrisă a fost preparat din pielea a o sută de măgari ?

● În decursul existenţei sale, albina-matcă produce aproximativ 60 000 de ouă ?

● Gibonul este specia de maimuţă care deţine recordul la săritura în înălţime : zece metri ?

● Ghepardul deţine recordul vitezei în lumea animalelor : 113 kilometri pe oră ?

● Cea mai mare pădure din lume este pădurea Magombra din Zair ?

DE PESTE HOTARE

STIRI · NOTE · COMENTARII · STIRI · NOTE · COMENTARII · STIRI · NOTE · COMENTARII

In cadrul ședinței Prezidiului C. C. al P. C. din Cehoslovacia

Înaltă apreciere pentru rezultatele convorbirilor dintre tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășul Milos Jakes

PRAGA 19 (Agerpres). — Vineri, la Praga a avut loc ședința Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia, care a discutat rezultatele vizitei prietenești de lucru efectuate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, în R.S. Cehoslovacă.

În cadrul ședinței a fost dată o înaltă apreciere rezultatelor convorbirilor, schimbului de păreri sincer și concret dintre secretarul general al C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia, tovarășul Milos Jakes, și secretarul general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, asupra principalelor probleme ale construcției socialismului în cele două țări și a perspectivelor colaborării dintre Partidul Comunist din Cehoslovacia și Partidul Comunist Român, dintre Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Socialistă România — transmite agenția C.T.K.

În conformitate cu rezultatele convorbirilor, Prezidiul a constatat interesul reciproc față de ridicarea în continuare a nivelului colaborării economice și tehnico-științifice, în primul rînd prin lărgirea cooperării și specializării, întărirea cooperării între întreprinderile productive și organizațiile de cercetări științifice, extinderea cooperării pe terțe piețe. S-a exprimat convingerea că la progresul calitativ în acest domeniu va contribui realizarea Programului pentru adîncirea în continuare a cooperării și specializării în producție, semnat în cursul vizitei.

Prezidiul C.C. al P.C. din Cehoslovacia a dat o apreciere pozitivă unității de păreri a celor două țări privind principalele probleme internaționale, hotărîrii lor de a continua să contribuie activ, împreună cu celelalte state participante la Tratatul de la Varșovia și cu toate celelalte forțe realiste din lume, la promovarea tendințelor favorabile din evoluția relațiilor internaționale, în interesul păcii și colaborării tuturor țărilor și popoarelor — relevă agenția cehoslovacă de presă.

Schimb de mesaje între președintele României și președintele Nigeriei

LAGOS 19 (Agerpres). — Din partea tovarășului Nicolae Ceausescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, au fost transmise generalului Ibrahim Badamasi Babangida, președintele Republicii Federale Nigeria, un mesaj de salut, împreună cu urări de sănătate și fericire personală, de prosperitate și progres pentru poporul nigerian, precum și dorința dezvoltării și în viitor a raporturilor pe plan economic și în alte domenii dintre România și Nigeria.

Adresînd calde mulțumiri pentru mesaj și urările primite, președintele Nigeriei a rugat să se transmită tovarășului Nicolae Ceausescu urări de multă sănătate și fericire personală, de prosperitate și noi succese poporului român în dezvoltarea țării. El a dat expresie, în numele său și al poporului nigerian, sentimentelor de recunoștință față de președintele României și poporul român pentru tot ceea ce fac în interesul cauzei păcii, al progresului în lume, ca și pentru dezvoltarea relațiilor dintre cele două țări.

Schimbul de mesaje a avut loc cu prilejul primirii de către președintele Nigeriei a tovarășului general-colonel Vasile Milea, ministrul apărării naționale al Republicii Socialiste România.

În cadrul convorbirii ce a avut loc, șeful statului nigerian a elogiat lupta poporului român pentru dezvoltare liberă și independentă. „Ca țară în curs de dezvoltare, apreciem eforturile poporului român și ne bucurăm de realizările dumneavoastră, întrucît acestea constituie pentru noi și pentru toate țările în curs de dezvoltare un exemplu și un model demne de urmat" — a spus președintele Nigeriei, exprimînd, totodată, dorința consolidării și dezvoltării relațiilor dintre România și Nigeria în toate domeniile.

La primire a participat generalul-locotenent Domkat Yah Bali, ministrul nigerian al apărării.

BERLIN

Schimb de mesaje la nivel înalt

BERLIN 19 (Agerpres) — Din partea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, s-au transmis tovarășului Erich Honecker, secretar general al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Stat al Republicii Democrate Germane, un călduros salut și urări de sănătate, iar poporului R.D. Germane — urări de noi și însemnate succese în dezvoltarea multilaterală a țării, în construcția socialismului.

Adresîndu-se mulțumiri din partea tovarășului Erich Honecker, s-au transmis tovarășului Nicolae Ceaușescu urări de sănătate și fericire, iar poporului român — succese tot mai mari în construcția socialistă.

Schimbul de mesaje a fost prilejuit de primirea de către tovarășul Willi Stoph, președintele Consiliului de Miniștri al R.D. Germane, a delegației române conduse de tovarășul Radu Bălan, președintele Comitetului de Stat al Planificării, care a participat la reuniunea organelor de planificare ale celor două țări, desfășurată la Berlin.

Cu privire la ședința a 131-a a Comitetului Executiv al Consiliului de Ajutor Economic Reciproc

MOSCOVA 19 (Agerpres). — În zilele de 16—18 mai 1989, la Moscova, a avut loc ședința a 131-a a Comitetului Executiv al Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, la care au participat reprezentanții țărilor în Comitetul Executiv, vicepreședinți ai Consiliilor de Miniștri.

Delegația română a fost condusă de reprezentantul permanent al Republicii Socialiste România în C.A.E.R., tovarășul Ștefan Andrei, viceprim-ministru al guvernului.

Lucrările Comitetului Executiv au fost consacrate, în principal, problemelor colaborării multilaterale a țărilor membre ale C.A.E.R. incluse pe ordinea de zi a apropiatei ședințe, a 45-a, a Sesiunii Consiliului.

A fost examinat și adoptat, în vederea prezentării Sesiunii, raportul Comitetului Executiv cu privire la activitatea Consiliului de Ajutor Economic Reciproc desfășurată în perioada ce a trecut de la precedenta ședință a Sesiunii Consiliului pentru realizarea hotărîrilor Consfătuirii economice la nivel înalt a țărilor membre ale C.A.E.R. În conformitate cu sarcina trasată la ședința a 44-a a Sesiunii C.A.E.R., au fost elaborate propuneri de perfecționare a colaborării în domeniul standardizării.

Sesiunii Consiliului i se prezintă o informare cu privire la lucrările legate de coordonarea planurilor economice ale țărilor membre ale C.A.E.R. pe anii 1991—1995.

Comitetul Executiv a examinat stadiul de îndeplinire a Programului complex al progresului tehnico-științific al țărilor membre ale C.A.E.R. pînă în anul 2000 (P.C. P.T.S.), inclusiv a prevederilor privind dezvoltarea colaborării în domeniile energeticii nucleare și al biotehnologiei.

A fost examinat proiectul Programului interguvernamental de colaborare multilaterală privitor la satisfacerea deplină a necesarului de perspectivă al țărilor membre ale C.A.E.R. de circuite integrate și alte componente electronice și adoptate măsuri pentru organizarea colaborării în domeniul producției de echipamente moderne, de perspectivă pentru telecomunicații pînă în anul 2000.

Comitetul Executiv a examinat și alte probleme concrete ale colaborării în cadrul C.A.E.R. și cu celelalte organizații economice internaționale.

Ședința Comitetului Executiv a decurs într-o atmosferă tovărășească, de înțelegere reciprocă.

Evoluția situației din Namibia

NAȚIUNILE UNITE 19 (Agerpres). — Secretarul general al O.N.U., Javier Perez de Cuellar, a adresat președintelui în exercițiu al Consiliului de Securitate o scrisoare în care a prezentat „continutul pachetului de înțelegeri privind imparțialitatea" tuturor părților interesate în aplicarea planului O.N.U. referitor la decolonizarea Namibiei și condițiile de desfășurare a alegerilor. Alegerile — se subliniază în scrisoare — trebuie să se desfășoare sub controlul O.N.U. Trebuie, de asemenea, ca administratorul general din Namibia, reprezentant al Republicii Africa de Sud, să anuleze toate măsurile legislative incompatibile cu planul O.N.U., toate legislațiile discriminatorii care ar putea împiedica desfășurarea de alegeri libere și echitabile în Namibia.

GENEVA 19 (Agerpres) — Într-un comunicat dat publicității la Geneva, Înaltul comisariat al O.N.U. pentru refugiați a anunțat că circa 50 000 de namibieni nevoiți să se refugieze în Angola ca urmare a războiului și represiunilor din partea forțelor sud-africane de ocupație vor putea să revină în patrie pînă la sfîrșitul lunii iunie a.c. Cea mai mare parte a refugiaților se vor putea repatria sub egida Națiunilor Unite, conform prevederilor planului privind independența Namibiei.

Încheierea lucrărilor Congresului Partidului Socialist Italian

Secretar general al P.S.I. a fost reales Bettino Craxi

ROMA 19 (Agerpres). — La Milano s-au încheiat, vineri, lucrările celui de-al 45-lea Congres al Partidului Socialist Italian. Au fost adoptate documentele finale, care cuprind orientările activității partidului în perioada următoare. Secretar general al P.S.I. a fost reales Bettino Craxi.

★

Cu prilejul participării la cel de-al 45-lea Congres al Partidului Socialist Italian, tovarășul Constantin Olteanu, membru al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., a avut întîlniri cu Gianni de Michelis, membru al Direcțiunii Partidului Socialist, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Italiei, Gian Carlo Pajetta, membru al Direcțiunii Partidului Comunist Italian, Ivanka Corti, membru al Direcțiunii Partidului Socialist-Democratic Italian, Flaminio Piccoli, membru al Direcțiunii Partidului Democrat-Creștin, președintele Internaționalei Democrat-Creștine, precum și cu alte personalități ale vieții politice italiene.

În cadrul întrevederilor au fost abordate unele aspecte ale relațiilor dintre Partidul Comunist Român și partidele respective, dintre România și Italia, exprimîndu-se dorința reciprocă de dezvoltare a acestora pe multiple planuri, în interesul popoarelor român și italian, al întăririi păcii, securității și colaborării în Europa și în lume. Totodată, s-a efectuat un schimb reciproc de informații privind preocupările actuale pe plan intern în cele două țări, precum și un schimb de păreri în legătură cu unele probleme ale vieții internaționale.

ORIENTUL MIJLOCIU

CAIRO 19 (Agerpres). — Calea cea mai acceptabilă pentru instaurarea unei păci sigure și durabile în Orientul Mijlociu o constituie convocarea unei conferințe internaționale cu participarea tuturor părților implicate în conflict, inclusiv Organizația pentru Eliberarea Palestinei și membri permanenți ai Consiliului de Securitate, se arată în comunicatul comun semnat în încheierea convorbirilor emirului Bahreinului, Issa Bin Salman Al-Khalifa, cu președintele Egiptului Hosni Mubarak. Documentul se pronunță pentru normalizarea situației din zona Golfului. A fost subliniată, totodată, necesitatea extinderii în continuare a cooperării bilaterale, relevă agențiile MENA și KUNA.

HARARE 19 (Agerpres). — Comitetul ministerial pentru Palestina al țărilor nealiniate, din care fac parte 9 state, s-a întrunit la Harare, pentru a discuta situația actuală din Orientul Mijlociu, cu prioritate cea din teritoriile arabe ocupate, acțiunile ce urmează a fi întreprinse în vederea convocării unei conferințe internaționale de pace în Orientul Mijlociu — relatează agenția Taniug.

BEIRUT 19 (Agerpres). — În urma eforturile întreprinse de emisarul Ligii Arabe, Lakhdar Ibrahimi, secretar general adjunct al organizației panarabe, în direcția consolidării încetării focului, la Beirut s-a menținut un calm relativ. Surse ale forțelor de securitate au semnalat doar incălcări minore ale încetării focului în cele două sectoare — de est și de vest ale orașului.

Situația s-a înrăutățit în sudul Libanului, unde la est de orașul Saida continuă ciocnirile între forțele libaneze de rezistență împotriva ocupației israeliene și elemente ale așa-zisei Armate a Sudului Libanului, creată și finanțată de Israel.

O declarație a președintelui etiopian

ADDIS ABEBA 19 (Agerpres). — Într-o cuvîntare rostită la posturile naționale de radio și televiziune, președintele Republicii Populare Democrate Etiopia, Mengistu Haile Mariam, a declarat, în legătură cu tentativa de lovitură de stat pusă la cale de un grup restrins de militari, că majoritatea covîrșitoare a ostașilor forțelor armate etiopiene au rămas loiali guvernului și Constituției țării. În prezent, a spus el, armata controlează ne deplin situația. Subliniind că în fața Etiopiei stau numeroase probleme sociale care se cer rezolvate, șeful statului a chemat poporul la menținerea unității și sporirea eforturilor în scopul realizării obiectivelor propuse — relatează agenția T.A.S.S.

Ziua națională a Republicii Camerun

Poporul camerunez sărbătorește astăzi împlinirea a 17 ani de la importantul act al proclamării republicii, eveniment ce a avut loc la 20 mai 1972, cînd, în urma unui referendum național, s-a stabilit trecerea de la sistemul federal la sistemul unitar de organizare statală. Prin adoptarea Constituției, Republica Federală Camerun devenea Republica Unită Camerun, moment cu profunde implicații în evoluția ulterioară a țării, contribuind la consolidarea independenței sale economice. În anul 1984, Adunarea Națională a adoptat o reformă constituțională prin care denumirea oficială a statului s-a schimbat în Republica Camerun.

Dacă odinioară Camerunul era cunoscut ca o țară exclusiv agrară, a cărei economie se întemeia în special pe producția de cafea, cacao și bumbac, în prezent el dispune de o industrie proprie în plină dezvoltare. Aceasta este concentrată în orașul portuar Duala, unde au luat ființă zeci de unități industriale de diverse profiluri, ca de exemplu o uzină de aluminiu, întreprinderi electrotehnice, fabrici de prelucrare a produselor agricole etc. Rezultate notabile au fost obținute și în sectorul agricol unde lucrează circa 75 la sută din populația țării. În dorința de a anihila efectele grave ale secetei din Sahel, în ultimii ani a fost extinsă construcția de baraje și canale de irigație.

Procesul de modernizare a economiei naționale a fost favorizat de descoperirea unor apreciabile zăcăminte de bauxită, uraniu, cupru și petrol.

Animat de sentimente de prietenie față de popoarele care au pășit pe calea dezvoltării de sine stătătoare, poporul român urmărește cu interes eforturile depuse de poporul camerunez pentru consolidarea independenței și făurirea unei vieți noi. Între Republica Socialistă România și Republica Camerun s-au stabilit relații prietenești care înregistrează o evoluție ascendentă, marcată prin extinderea permanentă a conlucrării pe multiple planuri. Dezvoltarea și diversificarea cooperării româno-cameruneze corespund pe deplin intereselor celor două țări și popoare, reprezentînd, totodată, o contribuție la cauza păcii și înțelegerii internaționale.

A. BUNESCU

BEIJING

Comunicat comun chino-sovietic

BEIJING 19 (Agerpres) — Întîlnirea chino-sovietică la nivel înalt a marcat normalizarea relațiilor dintre cele două țări — se relevă în comunicatul comun chino-sovietic cu privire la rezultatele vizitei oficiale efectuate în R.P. Chineză de Mihail Gorbaciov, secretar general al C.C. al P.C.U.S., președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., dat publicității de agențiile China Nouă și TASS.

Documentul exprimă voința părților de a dezvolta relațiile bilaterale pe baza principiilor respectării reciproce a suveranității și integrității teritoriale, neagresiunii, neamestecului în treburile interne, egalității, avantajului reciproc și coexistenței pașnice. Totodată, este exprimată dorința ca toate problemele litigioase să fie rezolvate pe calea negocierilor pașnice, fără a se recurge la folosirea forței sau la amenințarea cu forța.

De asemenea, s-a convenit ca P.C. Chinez și P.C.U.S. să dezvolte contactele și schimburile în conformitate cu principiile independenței, egalității depline, respectului reciproc, neamestecului în treburile interne.

R.P. Chineză și U.R.S.S. — se arată în document — au convenit să întreprindă măsuri pentru a reduce forțele armate de-a lungul granitei chino-sovietice pînă la un nivel minim, corespunzător unor relații normale, de bună vecinătate, să depună eforturi pentru întărirea încrederii și menținerea calmului în zonele de frontieră. Părțile s-au pronunțat ca problemele de frontieră dintre China și U.R.S.S., moștenite din trecut, să fie rezolvate echitabil și rațional, pe baza tratatelor privind actuala frontieră chino-sovietică, precum și pe baza principiilor unanim recunoscute ale dreptului internațional, prin consultări, pe bază de egalitate, prin înțelegere și spirit concesiv reciproc.

În document se subliniază că pacea și dezvoltarea sînt cele mai importante probleme ale contemporaneității, apreciindu-se pozitiv eforturile diferitelor state în direcția reducerii armamentelor și a confruntării militare, precum și progresele realizate în soluționarea unor conflicte regionale.

Exprimînd preocuparea în legătură cu evoluția economiei mondiale, în mod deosebit cu deteriorarea situației economice a țărilor în curs de dezvoltare și agravarea problemei datoriilor, părțile consideră drept o sarcină urgentă instaurarea unei noi ordini economice internaționale. Ele se pronunță pentru creșterea autorității și rolului O.N.U. în soluționarea principalelor probleme ale lumii contemporane.

Dosarele Scînteii tineretului ● Dosarele Scînteii tineretului

Mozambicul pe calea transformărilor înnoitoare

Din lunga și tumultoasa istorie a Mozambicului, o dată, înscrisă cu litere de aur în cronica devenirii moderne a țării, atrage cu precădere atenția, semnificînd împlinirea, după o luptă aprigă și dîrză, a dorinței de libertate și neatîrnare. Este data de 25 iunie, de două ori decisivă pentru poporul mozambican. Astfel, la 25 iunie 1962 a luat ființă, prin unirea a trei mari grupări politice, Frontul de Eliberare din Mozambic — FRELIMO, care a declanșat, doi ani mai tîrziu, insurecția armată împotriva dominației străine. Iar apoi, printr-o fericită coincidență, tot la 25 iunie, în 1975, Mozambicul și-a proclamat oficial independența de stat. După cinci secole de stăpînire portugheză harta continentului african se îmbogățea cu un nou stat liber și suveran, hotărît să-și edifice viitorul prin forțe proprii.

Situată în sud-estul Africii, cu o largă ieșire la Oceanul Indian, Republica Populară Mozambic se învecinează cu Tanzania, Malawi, Zambia, Zimbabwe, Republica Sud-Africană și Swaziland. Ocupînd o suprafață de 783 030 kmp, și avînd o populație de aproape 12 milioane de locuitori, Mozambicul este beneficiarul unei culturi străvechi, al unei spiritualități originale, păstrate și îmbogățite de-a lungul secolelor. Locuit din secolul XI de triburi bantu, pe aceste locuri se va dezvolta, în evul mediu, statul african Monomotapa; aceasta în timp ce litoralul era stăpînit, în secolele X—XV, de arabi. Coasta Mozambicului, descoperită în 1498 de navigatorul portughez Vasco da Gama, a fost transformată în 1502, în posesiune lusitană. Vor trebui să treacă aproape patru veacuri pînă la ocuparea interiorului țării, în secolul XIX, granițele Mozambicului fiind stabilite la Congresul de la Berlin (1884—1885). În 1951, Portugalia îi acordă statutul de „provincie de peste mări". Mișcarea de eliberare națională, condusă de FRELIMO, trece, din septembrie 1964, la lupta armată împotriva autorităților colonialiste. După ce Portugalia adoptă legea privind recunoașterea dreptului la independență a populațiilor din „provinciile de peste mări", în 1974, — după înlăturarea regimului salazarist prin „revoluția garoafelor roșii" — și după încheierea acordului de la Lusaka, în același an, la 25 iunie, este proclamată Republica Populară Mozambic.

Victoria luptei eroice conduse de FRELIMO, a însemnat începutul unei noi ere în istoria poporului mozambican, al unei epoci marcate de mari eforturi pentru înlăturarea grelei moșteniri coloniale, de creare a bazelor unei dezvoltări multilaterale a țării pe calea socialismului. Devenit partid de guvernămînt al unei țări libere, dar confruntate cu grave probleme de ordin economic și social — revelatoare sînt rata de 90 la sută a analfabetismului și produsul național pe locuitor mai mic de 200 de dolari — FRELIMO a adoptat măsuri ce vizau în primul rînd lichidarea stării de înapoiere în toate domeniile. Esența revoluționară a primei constituții a țării și hotărîrile Congresului al III-lea al FRELIMO care s-a pronunțat pentru calea socialistă de dezvoltare au deschis perspectivele edificării unei societăți bazate pe dreptate și echitate socială. Acest curs a fost consolidat de ample măsuri economice și sociale — naționalizarea întreprinderilor, băncilor și a marilor latifundii, instituirea controlului statului asupra învățămîntului și a rețelei sanitare, crearea de organe locale ale puterii populare și multe altele. Tot atîția pași spre îndeplinirea obiectivului principal al națiunii mozambicane, definit astfel în Programul FRELIMO: „Suprimarea exploatării omului de către om și realizarea condițiilor pentru edificarea în Republica Populară Mozambic a bazelor politice, materiale și ideologice ale socialismului".

Moștenind o economie tipic colonială, orientată spre producția metropolă, R.S.A. și unele țări occidentale industrializate, poporul mozambican s-a angajat ferm în procesul valorificării în interes național a bogățiilor solului și subsolului, crearea unei industrii proprii diversificate, consolidarea sectorului agricol în care lucrează majoritatea covîrșitoare a celor 12 milioane de mozambicani, formarea de specialiști atît de necesari economiei, ridicarea nivelului de viață al populației. Astfel, în 1979 a fost lansat primul plan centralizat de dezvoltare a economiei naționale pe o perioadă de doi ani. În același timp, Adunarea Populară a adoptat direcțiile de bază ale planului de dezvoltare economică și socială a țării pînă în 1990. Declarat Deceniul de luptă împotriva înapoierii economice, planul cuprinde, între altele, obiectivele extinderii sectorului de stat în agricultură și industrie și pregătirii cadrelor naționale necesare diferitelor ramuri economice. Autoritățile de la Maputo au elaborat, de asemenea, programe de dezvoltare a diverselor sectoare, precum amenajarea unor mari plantații de citrice, extinderea portului Beira, modernizarea rețelei feroviare, sporirea producției agricole pentru satisfacerea consumului intern ș.a.

Sectorul principal al economiei este agricultura, care concentrează mai mult de 80 la sută din populația activă. Alături de orez, grîu, porumb, mei, sorg, trestie de zahăr, floarea-soarelui, bumbac, manioc, citrice, copra, se cresc bovine, ovine, caprine. Bogățiile forestiere ale Mozambicului — dintre care se detașează esențele valoroase — cedrul de Mlanje, mahonul, abanosul, arborele de fier — sînt estimate de către F.A.O. la peste 10 milioane de metri cubi.

Resursele minerale de care dispune subsolul — fier, cupru, staniu, bauxită, uraniu, beriliu, aur, azbest, cărbune, tantalit (două treimi din rezervele mondiale), mică, sare — reprezintă o bună bază pentru dezvoltarea unei industrii naționale. La acestea se adaugă cărbunele și un mare potențial hidroenergetic — asigurat, în primul rînd, de fluviul Zambezi, pe care se află complexul Cabora-Bassa, unul din cele mai mari din lume, cu o capacitate proiectată de 18 miliarde de kWh.

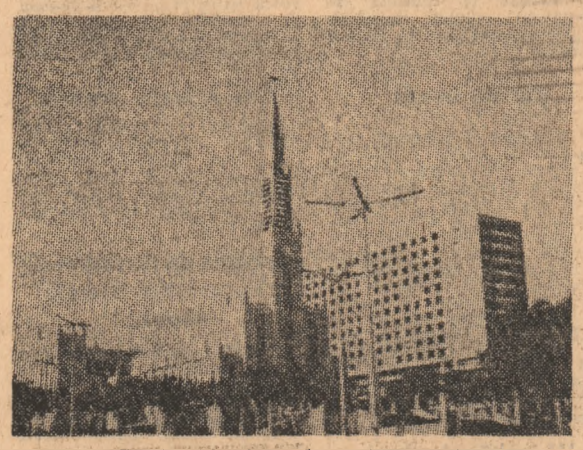

Construcții noi, moderne în Maputo, capitala Republicii Populare Mozambic

Angajat pe calea dezvoltării economice și sociale independente, Mozambicul este, de mai mult timp, ținta unor acte agresive din partea rasiștilor sud-africani, care, departe de a respecta prevederile acordului bilateral de la Nkomati, semnat în 1984, ce prevede respectarea suveranității și integrității părților semnatare, sprijină cu arme și bani bandele contrarevoluționare teroriste ale mișcării de gherilă RENAMO, cu scopul de a destabiliza situația internă și de a înlătura de la putere guvernul legal. Din această cauză, Mozambicul a trebuit să facă față în ultimii ani unui sîngeros război, cu consecințe din cele mai grave pentru locuitorii țării. Potrivit datelor oficiale, peste 100 000 de mozambicani și-au pierdut viața, iar 1 milion au fost nevoiți să-și părăsească locuințele, luînd drumul pribegiei. Economia națională a suferit și ea pagube în valoare de 5 miliarde de dolari. În urma amnistiei declarate la sfîrșitul anului trecut, 3 000 de foști membri ai gherilei și un mare număr de civili aflați în taberele grupării RENAMO au revenit la viața socială normală. În acest context, președintele Joaquim Alberto Chissano aprecia că rezultatul major al țării în 1988 îl constituie întărirea considerabilă a unității naționale. Programat pentru acest an, Congresul al V-lea al FRELIMO va face un bilanț al perioadei trecute și va stabili, totodată, obiectivele a căror îndeplinire va duce poporul mozambican spre o viață mai bună și mai sigură.

Stabilite încă din perioada luptei de eliberare — perioadă în care poporul român a acordat un însemnat sprijin politic, diplomatic, moral și material partidului FRELIMO — relațiile de prietenie, colaborare și solidaritate între cele două popoare au înregistrat o evoluție continuu ascendentă, adîncindu-se și diversificîndu-se în folosul și interesul reciproc. Întîlnirile la cel mai înalt nivel — devenite de acum tradiționale — desfășurate la București (1980 și 1984) și la Maputo (1979 și 1983) s-au constituit de fiecare dată în momente de mare semnificație pentru dezvoltarea raporturilor bilaterale, în interesul cauzei păcii și colaborării internaționale. În preajma noului dialog la nivel înalt, poporul român, tineretul patriei noastre își exprimă convingerea că acesta va marca o nouă și importantă contribuție la ridicarea pe un plan superior a relațiilor româno-mozambicane, în interesul ambelor popoare, al cauzei generale a progresului și păcii.

A. MUNTEANU

PE SCURT

● LA INVITAȚIA secretarului general al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Stat al R.D. Germane, Erich Honecker, președintele Partidului FRELIMO, președintele Republicii Populare Mozambic, Joaquim Alberto Chissano, va efectua o vizită oficială de prietenie în R.D.G., în perioada 24—26 mai, informează agenția A.D.N.

● PRIMUL MINISTRU AL OLANDEI, Ruud Lubbers, l-a primit pe ministrul polonez de externe, Tadeusz Olechowski, care a efectuat o vizită oficială la Haga. Au fost examinate relațiile bilaterale și modalitățile de extindere a acestora pe diverse planuri, s-a procedat la un schimb de păreri asupra unor probleme ale vieții internaționale actuale, relatează agenția P.A.P.

● LA HARARE continuă lucrările Conferinței ministeriale a țărilor nealiniate. În ultimele ședințe au fost examinate proiectele documentelor finale.

În luările de poziție exprimate de participanți — relatează agenția Taniug — s-a subliniat necesitatea ca mișcarea să devină, în perioada următoare, un factor tot mai influent pe arena internațională, să-și concentreze activitățile spre domeniile de cel mai mare interes pentru țările nealiniate și pentru popoarele întregii lumi.

● LA DAKAR s-au încheiat lucrările unui seminar pe problemele sindromului imunodeficienței dobîndite. Participanții au subliniat necesitatea unor măsuri eficiente împotriva SIDA și rolul crescînd pe care îl pot juca în lupta împotriva acestei maladii mijloacele moderne de informare și de stocare a informațiilor. S-a relevat, totodată, necesitatea luării în considerație și a factorilor socio-culturali în cadrul măsurilor de combatere a bolii.

● PRIMUL MINISTRU al Turciei, Turgut Ozal, se va întîlni la 28 mai la Bruxelles cu primul ministru al Greciei, Andreas Papandreu — informează agenția Anatolia, citată de China Nouă. Va fi cea de-a patra întîlnire dintre cei doi șefi de guvern, începînd cu cea de la Davos (Elveția), din ianuarie 1988.

● URAGANUL „BRENDA", care s-a abătut asupra Filipinelor, a provocat moartea a cel puțin 25 de persoane. Alte circa 6 000 au fost evacuate. Viteza vîntului s-a ridicat pe alocuri la 110 kilometri pe oră. Importante pagube materiale au fost înregistrate la Manila și în împrejurimile capitalei.

AGENDĂ COSMICĂ

MOSCOVA 19 (Agerpres). — Oamenii de știință participanți la programul de cercetări ale planetei Marte, au hotărît să formeze un grup de lucru, care să studieze cauzele pierderii legăturilor cu stațiile interplanetare „Phobos—1" și „Phobos—2", lansate de la cosmodromul Baikonur la 7 și, respectiv, 12 iulie 1988, transmite agenția T.A.S.S. Pierderea legăturii cu primul vehicul cosmic s-a produs la 29 septembrie 1988, ca urmare a unei comenzi greșite transmise de la centrul de urmărire a zborului. Cu „Phobos—2" s-a pierdut legătura la 27 martie 1989, după ce bateriile solare ale stației interplanetare au încetat să funcționeze.

de toate

Aluminiu

Aluminiul este un metal foarte răspîndit în natură, reprezentînd 5 la sută din scoarța terestră. El este insolubil în apă, dacă aceasta nu este foarte acidă. Ploile acide dizolvă deci cantități importante de aluminiu, transportînd metalul prin izvoare și rîuri pînă în apa de băut.

Americanul Perl, de la Universitatea statului Vermont, afirmă că populațiile țărilor industrializate consumă mai mult aluminiu decît altădată, fapt ce prezintă riscuri. Aceasta, întrucît aluminiul alterează țesutul cerebral și este chiar bănuit că ar constitui cauza maladiei lui Alzheimer (demența senilă).

Știați că?

...„Polul" căldurii se află în localitatea Al-Aziziyah, din Jamahiria Libiană? Potrivit datelor meteorologice, mercurul a urcat aici, la umbră, la 50 grade Celsius. În schimb, cea mai joasă temperatură de pe glob a fost măsurată în apropierea Polului Sud — minus 94,5 grade Celsius.

...După cum au stabilit specialiștii, șerpii văd pe întuneric? Vederea acestor reptile este sensibilă la căldură: radiațiile infraroșii sînt direcționate de un anumit sistem care le permite să vadă și într-o regiune de spectru electromagnetic în care animalele produc propria energie radiantă. Ochii șerpilor au senzori receptivi la infraroșu.

Muzeu

Un muzeu de mumii, singurul de acest gen din lume, va fi creat în apropiere de Hami, în regiunea muntoasă uigură Xinjiang. După cum precizează agenția China Nouă aici au fost descoperite recent circa 50 de mumii: relicvele — considerate a avea circa 3 000 de ani vechime — au fost găsite într-un complex funerar, cu mii de obiecte de cult și de altă natură.

Diferite de rasa mongolă, căreia îi aparțin majoritatea chinezilor, mumiile au nasuri lungi, pomeți joși și părul blond sau brun, strîns într-un coc. Patru corpuri sînt tatuate cu forme geometrice. Oamenii de știință apreciază că aceste descoperiri vor oferi date interesante pentru studiile etnologice, asupra dezvoltării societății și apariției vechiului drum al mătăsii.

Elefanți

Dispariția elefanților africani nu va putea fi împiedicată decît prin interzicerea categorică a comerțului ilegal cu fildeș, se arată într-un raport al Fondului Mondial pentru Conservarea Naturii (W.W.F.). Organizația amintită intenționează să includă elefanții africani pe lista speciilor protejate. Se apreciază că, în urma diminuării rapide a numărului de pachiderme, în prezent în Africa ar mai trăi circa 50 000 exemplare, iar în Asia circa 750 000

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii. Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții — Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii". Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sectorul export-import presă P.O. Box 12—201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64—66.

40 362